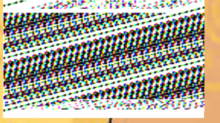
BAYAN YANI

94

ARALIK 2019 / 12 - 9 TL

atilla atalay

SIDIKA

YAŞAMIN ŞİFRELERİ

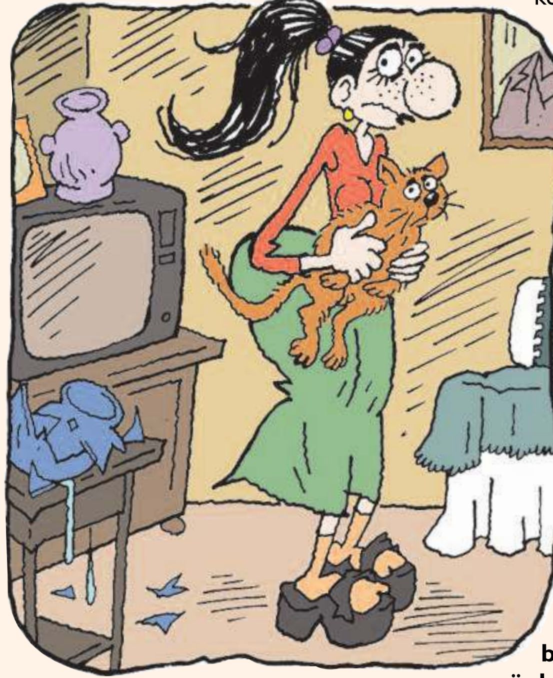
• Bi şey sorucam ama tam cesaret de edemiyorum anne. Duyacağım cevap bizim ailece delirdiğimizin bir göstergesi olabilir.

• Neymiş o kız? Kim delirmiş ailecek? Saka Ailesi, öyle kolayına delirmez Sıdıka. Neler atlattık biz. Neymiş o, sor sualini bakalım. Benim alnım ak, başım dik, cevaplayamayacağım bir soru yok evelallah.

• Telefonunu kamerası açık olarak kanepenin altına düşürmüş olabilir misin anne? Noolur, öyle ol. Aksi durumda, bilerek ve isteyerek, iki gündür misafir odasındaki kanepenin altını canlı olarak yutubta yayınlıyosun. Üstelik babam, halam ve Sinop'tan bazı akrabalarımızla mahalledeki birçok komşumuz, bu görüntüleri "layklıyor".

• Tabiki de bilerek ve isteyerek yayınlıyorum, hatta gurur duyuyorum, telefonu kanepenin altına düşürdüğüm filan yok, bilerek kodum ben onu oraya. Madem gördün, sen niye layklamıyosun öz ananın görüntülerini? İnsan anacığının yayınıyla iftihar eder iftihar. Bu kalkmış bi de üstüne "Ailecek delirdik mi ana" diye soruyo.

• Ha iyi o zaman, her zamanki gibi ailenin tek delisi benim. Niye kanepemizin altını dakika dakika tüm heyecanıyla gösteren inanılmaz görüntüleri beğenmiyosam. Ay çok sürükleyici, buzdolabının arkasını ne zaman yayına vericen anne kız? Sezon finali olarak da ayakkabılığı yayınla bence. Ayla ve Müslüm'ün yapımcısından: Safiye Saka'nın Karyola Altı...

• Bak hala anlamadı da aklı sıra dalga geçiyo pasaklı karı. Sen ne anlarsın titiz bir ev hanımının paylaşımlarından... Varsa yoksa dünya dengesi; yok efendim palyanço ölmüş, vay iklim yerinden oynamış... Ben o kanepenin altını "Bir zerre dahi toz yok. Bakınız evimiz köşe bucak, dip kenar tertemiz, uçup da konan, yahut orada bulunan tek bir toz, pis, çapak, akar, tatak, kırpık, kepek yok" diye aralıksız yayınlıyorum.

• Vay ki vay... Bilememişim...

• Siz benim ne kadar titiz olduğumu nerden bileceksiniz? Her yer sakız gibi, bal dök yalaya yalaya te burdan balkona kadar git.

• Anladım. Peki halam filan tamam da bunu babam nası layklıyo? Başka bir Zekeriya Saka mı var? Yoksa, babam, babam değil mi anne... Ahahaha...

• Gevşeklik yapma Sıdıka, bazı hususlarda şaka yapılmaz. Hele ayı gibi bağıra bağıra, hakkıdı hikkidi gülerek hiç yapılmaz. Görüyosun yerin kulağı, hatta merceği var. Yerdeki kamerayı diyorum kız, bi duyan olur... Az yavaş...

• Tamam ama hakkaten merak ediyorum kız anne; babam nası laykladı bunu? Sofrada sarhoşken felan ekrana barnak mı bandırttın, naaptın? Babam diye söylemiyorum, Zekeriya Saka mıhafazakar bi insan, devletten emekli, tertemiz bir emlakçi esnafıdır, esasen kendisi hiç tasvip etmez böyle şeyleri, ehehe... On numara, beş yıldız, pırlanta gibi, samiğmiğ bir kişidir... Rızkının peşinde, ekmeğinde...

• Tamam kız tamam, geçmiştir kayıtlara... Bağırıp durma yalakalık olsun diye. Tabiiki de beğenmedi baban. Başlangıçta kanalıma müşteri çekmek için ben babanın hesabından kendi kendimi beğendim. Şifresinde tahmin edilemiycek bi şey yok: 1907FBZeker... Ay ağzımdan kaçırdım. Karı koca arasında sırdır böyle şeyler, duyduğun şifreyi derhal unut Sıdıka...

• Biliyodum ki... Abiminki de FB1907Samim...

• Kız benimkini de biliyosundur öyleyse sen. Sööle bakiim çabuk, benim şifrem ne?

• O olmaz işte. Sen kompleks bir insansın anne. Tahmin etmek çok zor...Titizlik, ev hanımlığıyla ilgili bi şey olabilir, Klorak1944 mesela, ilk kedimizin ismi olabilir:orostopik79, saksı çiçeği ismi olabilir: fikusbenjamin, difenbahya44 filan, ehehe, gençkızlık aşkın Şadan olabilir:ahsadanah44, ya da bambaşka 12 haneli alfa nümerik sayı harf birlikte karmaşık bir şifren bile olabilir, yakışır senin cinsliğine çünkü. 144sdrwq71q91LM, mesela...

• Oha, çüş, yuh... Kız nasıl?

• Ay hakkaten oha. Nası tutturabildim kız anne? Tekrar et desen ben bile bi daha edemem. Neydi 144sdrqw61 ... Neydi ya...

• Onu demiyorum salak. Hırf... Şadan... Hadi 44 doğum tarihim ama "ah şadan ah" kısmına kadar bildi geri zekalı... Kız Allah'ın adını ver unutucaksın o şifreyi. Bu saatten sonra yuvamı yıkamam ben Sıdıka. Diyanet de söyledi, günah zaten, beni zorla babangile verdiler, diye isyan ettiğim felan yok, bir an için öyle bi efkarlandığımda takdıydım o şifreyi... Kız gülme... Gülmesene... Aman sarılma anneye istemez... Casus kılıklı karı... Kızım gıdık alıyorum yapma a- aaa... Ayhihihihi... Lan...

Türkiye'de "gelir dağılımı eşitsizliği"nde Avrupa ülkeleri arasında 2. sırada yer alıyor.

Termik santrallere baca filtresi takılması AKP ve MHP oylarıyla 2.5 yıllığına ertelendi.

Vivet KANETTİ
Ramize ERER
Ahmet SOYSAL
Selim TEMO
Ayşegül TÖZEREN
Rober KOPTAŞ

14 Eylül 2019 Yeldeğirmeni Bayan Yanı Cafe'deki Yazarın Dili-Yazarın Dilleri toplantımıza ilgi gösterenlere özel haber. Aynı takım, 22 Aralık'ta, saat 15:00'te, aynı yerde. Bekliyoruz.

Duatepe Sokak No:16 Yeldeğirmeni / Kadıköy

Dünyayı ikiye bölen tartışma: Yıkayarak mı, silerek mi temizlenmeli?..

Ekonomik sebeplerle peşpeşe siyanürle intihar eden ailelerden sonra önlem olarak siyanür satışına yasak geliyor.

SPERMLERİNİZ MÜHİM

Kadınlar, hayatlarının her döneminde çeşit çeşit şiddetle karşılaşıyorlar. Şiddet konusunda içerik üretmek, bu toplumun uzmanlık alanlarından biri oldu adeta. Şimdi de hiç kötü niyetli olmaksızın; kadının, lohusalık ve annelik serüvenindeki psikolojik şiddete her gün yeni bir hashtagle karşı durmaya çalışıldığını görüyorum. Ama bir de bakıyorum ki tüm detaylar, kadının olağanüstü görevleri esnasında hoş görülmesi ve rahat ettirilmesi üzerine. Çocuğun tüm bakımını tek başına üstlenirken ne kadar yorulduğu ve anlayışı ne kadar hak ettiği üzerine. Pardon, erkek ne yapıyor burada? Baba spermlerini saldı ve işi bitti mi bu ana babalık serüveninde? Zıbının parasını getirince çekilebilmeli mi köşesine? Sabah işe gidecek diye uykusuna doyan mı olmalı hep? Annenin tam zamanlı bir işi var, neden sayılmaz ki o? Üstelik departmanın tek çalışanı olmayı hiç de istemediği halde! Bir yerde yanlış yapıyoruz. Ve o yerde artık nerdeyse yalnızız.

Hepimiz annenin kendine bakamaması, saçını tarayamaması, tişörtünde süt lekeleri olması ve bütün bunların olağanlığı üzerine bir dil geliştirdik istemeden de olsa. Kimse de dönüp demiyor ki kadın kuaföre gidebilsin, kitap okuyabilsin, spor yapabilsin ya da boş boş tavana bakabilsin diye erkek de işin ucundan tutsun. Anlayış istiyoruz diye diye fazlasında gözümüz olmadığına ikna ettik kendimizi. Kusura bakmayın, ben hepimiz için dahasını istiyorum. Anlayış değil, destek istiyorum. Yardım değil, iş bölümü istiyorum. Alttan alma değil, yarısını alma istiyorum. Herkes de istesin, dilimiz vakitlice değişsin.

Gebelik ve doğum sürecinde birlikte olduğumuz bir anne, eşinin kendisine söylediği şu cümleyi aktardı bana "senin içinde var, benim yok." Bizi, gebeliğin başlaması, hadi en kötü ihtimalle doğumun gerçekleşmesiyle beraber adeta bir vahiyle çepeçevre saran annelik duygusunun mutlaklığına inandırdılar. Söylediler, söylediler ve öyle olması gerektiğine inandırdılar. Babalık öğrenilirmiş de annelik zaten varmış. Hayır, annelik de öğrenilir. O da giderek sahiplendiğimiz bir duygudur. Tüm içgüdümüze rağmen, onun da yabancısıyızdır başta. Ve herkese bu duygu başka başka yüklenir. Ama gel de bunu ele güne anlat! Ne eksikliğin kalır, ne kötü analığın.

İçinizde var beyler, iyi bakın içinize, sizin de içinizde var. Ama unutturdular size. Analarınız unutturdu yorgunlukla büyütürken, babalarınız unutturdu sedirin en rahat köşesine kurulurken, eşleriniz unutturdu anadan babadan gördüklerini yaşarken. Ama hatırlayabilirsiniz yeniden. Büyütebilirsiniz içinizdeki cevheri, yoktan var bile edebilirsiniz isterseniz. Baba olmanın da zor olduğunu tecrübe edebilirsiniz ucundan tutarken. Ve bu zorluğu sevebilir, bu zorluğu sedirin en rahat köşesine tercih edebilirsiniz var ettiğiniz yaşam ellerinizde büyürken. Ha unutmadan önemsiz bulduğumdan değil, spermleriniz için de çok teşekkürler.

Prof. Dr.Şengül Hablemitoğlu

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü
iletisim@hablemitoglu.net

Imposter (Sahtekarlık) Sendromu ve Kadınlar

"Sahte olan, kadınların yeterlikleri ya da başarıları değil, yaşamın dengesinin erkeklerden yana bozulmasıdır. Çünkü dünya erkeklerin başarması için tasarlanmıştır.."

Kadınlar için yaşam, sizce de bitmeyen bir sihirbazlık gösterisi gibi değil mi?.. Arşa yükselen toplumsal beklentiler, iş-aile yaşamı sorumlulukları, yanısıra kadınların kendilerinden ve yaşamdan beklentileri, eş ve annelik derken geride kaldıklarına, yetişemediklerine dair sınırsız bir yetersizlik hissi. Özellikle erkek egemen çalışma alanlarında (akademi-bilim, teknoloji, mühendislik, matematik) var olmaya çalışmanın zorlukları, kariyer için yaşam boyu öğrenme süreci, toplumsal cinsiyet yargıları, hatta aile yaşamında ve iş yaşamında karşılaşılan mobbingle gelişen yetersizlik hissi, imposter sendromunun ortaya çıkma ve etkili olma koşullarını hazırlamakta. Kısaca söylersek; kişinin başarılarının somut kanıtlarına karşın başarıyı hak etmediğini bulunduğu konuma şans eseri ya da pozitif ayrımcılık yapılarak geldiğini düşünmesi olarak açıklanabilir.

Imposter sendromu 70'li yılların ikinci yarısında psikolog Paoline Clance ve Suzanne Imes tarafından akademik kariyer yapan kadınlar üzerinde yürütülen araştırmalar sonucunda literatüre giren sosyal etkileri yüksek psikolojik bir sorun. ***"Kişinin başarılarına rağmen, gerçekten parlak işler yapmadığına, başarıyı hak etmediğine, diğer insanları kandırdığına, yetersiz ve değersiz biri olduğuna inanmasına neden olan bir zihinsel şema ile düşünmesi"*** olarak tanımlanıyor ve *"sahtekarlık sendromu"* deniyor. Sendromu yaşayan kişiler, esasında hiç de insanların zannettiği gibi zeki ya da başarılı olduklarına inanmıyorlar ve sürekli bu durum ortaya çıkacak kaygısı içinde oluyorlar. Yapılan araştırmalar ve deneyimler, bu sendromun kadınları daha sık ve fazla etkilediğine işaret ediyor. Öyle ki, insanların %70'inden fazlasını etkileyen bu sendrom, kadınlarda daha yüksek bir oranda (%66) görülüyor. Belki de fazla ciddiye alınmıyor oluşu bu yüzden şaşırtıcı değil. Kadınlar iş-aile yaşamı dengesini sağlamak/korumak ve kariyerlerini sürdürmek için yaşadıkları stresin, yetememe hissinin bir başarısızlık ya da güçsüzlük olarak değerlendirilme kaygısı ile imposter sendromuna daha kolay giriyorlar. Ve başarısız olarak görülmek istemedikleri, *"bilmiyorsan burada ne işin var?"* denmemesi, yetersizlikle yargılanmamak için etkili çözüm üretemiyorlar.

Imposter sendromu 70'li yılların ikinci yarısında psikolog Paoline Clance ve Suzanne Imes tarafından akademik kariyer yapan kadınlar üzerinde yürütülen araştırmalar sonucunda literatüre giren sosyal etkileri yüksek psikolojik bir sorun.

Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği Etkili…

Toplumsal cinsiyet eşitsizliklerinin yaygın ve baskın olduğu alanlarda kadınların sürekli kendilerini sorgulamalarına neden olan bir rekabet ve ayrımcılık vardır. Ve böyle bir ortamda imposter sendromunun gelişmesi neredeyse kaçınılmazdır. Bildikleri sorgulanan ya da bildiklerinden şüphe duyulduğu hissettirilen kadınlar yetersiz ve değersiz olduklarını düşündükçe çalışma yaşamları etkilenir, aile yaşamında/ilişkilerinde özgüven sorunu yaşarlar. Bu durum genel olarak kadınların kendilerine inanmalarını engelleyen bir ruh halidir. Kadınlar başarısız olduklarına dair sürekli bu inancı taşıdıklarında, başarıyı içselleştiremez v eve benimseyemezler. Örneğin; 11 kitap yazıp sayısız ödül alan Maya Angelou, başarıyı hak etmediğini düşünenlerden. Albert Einstein'ın yaşamının son günlerinde "*yaptığım işe atfedilen abartılı itibar beni hasta ediyor, kendimi üçkağıtçının teki olarak görmekten alıkoyamıyorum.*" dediği biliniyor.

Sahtekârlık Sendromu Denilen Bu Duygu Durum Bozulması Nasıl Oluyor?

Başarılı ve yetenekli insanların başkalarını da öyle görme eğiliminde oldukları belirlenmiş. Bu eğilim kişinin başarıyı ya da bulunduğu konumu diğerlerinden daha fazla hak etmediği duygusuna yol açıyor. Tıpkı, Angelou ve Einstein'ın hissettikleri gibi. Ayrıca bu duyguları durduran bir başarı eşiği de bilinmiyor yazık ki. Sahtekârlık hissi sadece başarılı insanlarda görülmüyor. İnsanlar *"çoğulcu cehalet"* * denilen bir olguya yatkınlar. Özellikle kadınlar akranlarının ya da iş arkadaşlarının ne kadar çok çalıştıklarını, belirli görevleri ne kadar zor bulacaklarını ya da kendilerinden ne kadar şüphe duyacaklarını bilemediklerinden diğer insanlardan daha az yetenekli olduklarını düşünmekten kendilerini alıkoyamıyorlar. Böylece sahtekarlık duygusu, fikirlerini ortaya koymalarını ya da çok iyi oldukları işleri yapmalarını engelliyor.

Üstesinden Gelmek Mümkün!..

Bu sendromun üstesinden gelmek için paylaşmak, anlatmak gerekiyor. Bunun için de önce sahtekarlık sendromunun varlığını fark ederek, kabullenmek önemli. İnsanın, yaşamının her anında böyle hissetmese de zaman zaman bu duguya kapılmasının normal olduğunu, pek çok kadının ister istemez böyle hissettiğini bilmeliyiz. Hiç birimiz Einstein değiliz, ancak kendimiz olarak neleri başardığımızı hatırlamalıyız. Ayrıca hatalarımızın ve eksikliklerimizin toplamıyız. Yaşamımızı sürdürmemizi sağlayan yeteneklerimizi ve emeğimizi de yok saymadan hak ettiğimiz işleri yaptığımızı ve daha fazlasını yapabileceğimizi aklımızda tutmak gerekiyor. Yapılan araştırmalar, sahtekarlık sendromunun deneyimleyen kadınlar tarafından giderek daha fazla fark edilmeye ve kabul edilmeye başlandığını ortaya koyuyor. Hatta kadınla bu sendromu aşılması gereken bir toplumsal cinsiyet engeli olarak tanımlıyorlar. Kadınlar eksik ve yetersiz hissetmek için doğmadılar, sürekli olarak böylelermiş gibi davranıldığında başarı yerine önce bu eksiklikleri içselleştirdiklerinden özgüvenleri düşük oluyor. Buna cinsiyetçi bir dünya tasarımı da eklenince sahtekarlık sendromu kaçınılmaz oluyor. Sorunun esas kaynağının kadınlara inanmayı reddeden cinsiyetçi dünya oldunu görmek ve anlamak gerek. O zaman gerçek sahtekar anlaşılabilir, ne dersiniz?

****İnsanların kendi düşüncelerini, inançlarını ve tutumlarını gerçekte başkalarınınkiyle aynı olmasına rağmen onlarınkinden farklıymış gibi algılama eğilimlerini açıklamak için kullanılan kavram.***

Bilgi için; S. Mann. 2019. Why Do I Feel Like an Imposter?: How to Understand and Cope with Imposter Syndrome, Watkins Publishing

aksoyezgi@gmail.com

Ezgi Aksoy

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

• "**Saray'a giden CHP'li**" polemiğini takip ediyor musunuz? Ne yalan söyleyim, ben hiç takip etmiyorum. Baştan sona çok saçma ve sakilce geldi bana. O kadar ilgilenmedim ki, o kadar olur! Hiçbir şey bilmeden diyebileceğim tek şey ise, seçim günü ona oy verenleri satıp kayıplara karışan birinin sözüne pek güvenesimin gelmediği. O kadar.

• 25 Kasımdaki Kadın Yürüyüşüne polis saldırdı. Kadınlar, **tesadüf değil erkek şiddeti** dediler. **Kadın cinayetleri politiktir** dediler. Erkek şiddetini, kadın cinayetlerini protesto ederken, erkek polislerin oluşturduğu bir güruhun saldırısına uğradırlar. Devletimiz, edebiyatta söz sanatlarından "**sembolizim**"i benimsemişse demek ki.

• Herhangi bir yerde bir yürüyüşe, bir protestoya, herhangi bir eyleme izin verilmediğinde aklıma hep **Tabutta Rövaşata**'da **Mahsun**'un söylediği şu replik geliyor: "**Artık hiçbir şeye izin vermiyorlar.**" Aynı Mahsun gibi mahsun mahsun, boynumu büke büke, ince ve naif bir sesle tekrar ediyorum: Artık hiçbir şeye izin vermiyorlar.

• Benim kişisel gündemimde bu ay ön sıralarda **Haluk Bilginer**'in aldığı **Emmy** var. **Hakan Günday**, **Onur Saylak** ve **Haluk Bilginer**'in yanı sıra, projede yer alan diğer oyuncu ve teknik ekibi de kutlamak isterim. İzlemelere doyamadığımız bir diziydi **Şahsiyet**. Haluk Bilginer ise, 40 küsür yıllık deneyimin, birikimin ve de tecrübenin verdiği bilgelikle, dünyanın en haklı seri katillerinden birini oya işler gibi canlandırdı adeta. Tebrik ederiz efenim. Elbette şahsiyet meselesi!

• **İmamoğlu**'nu da seviyoruz, sevmeye çalışıyoruz lakin **Mansur Yavaş Ankara**'da gerçekten de Kuzey Avrupa sosyal demokratı gibi çalışıyor. İnsan kıskanmıyor da değil hani. Daha henüz **Trakya Medeniyetine** taşınmışken, kalkıp Ankara'ya mı taşınacağız, nettin Mansur Başgan!

• Her ay bütçe artırması yetmezmiş gibi, şimdi de üniversite öğrencilerine özel otobüs tahsis etmiş, sabahları çorba dağıtır olmuş Mansur Başgan. Kadroya aldığı temizlik işçilerinden, akıllı taksi uygulamasından, Atatürk Orman Çiftliğinde üretime geçilmesinden bahsetmiyorum bile. Vaktiyle kıraç **İç Anadolu**'da kurulan ve ivedilikle ağaçlandırılan başkentin kendisine benziyor başkan da. Taptaze, yemyeşil ve umut vaad ediyor. Hadi bakalım.

• Dipsiz Göl'de altın aramak için koca gölü kurutmuşlar. Koca dediğime bakmayın, çok büyük değil ama oldukça derin. Basbayağı dipsiz... Şimdi de skandal patlak verince taşıma suyla göl yapmaya çalışıyorlar. Kaç kere söyledik; ağaç dikmekle orman, su dökmekle de göl olmaz! Tabiat sizin oyuncağınız değildir. Kime anlatıyorsak artık...

• Hasankeyf de gitti. Tarihi 12 bin yıl öncesine dayanan, **Mezopotamya**'nın en önemli yerleşkelerinden Hasankeyf, biz izin verdik, sulara gömüldü. Sıcağa, kuraklığa, sellere, depremlere, 12 bin yılda olabilecek her türlü doğa olayına direnmiş, yorulmuş fakat yine de ayakta kalabilmiş olan Hasankeyf. Üstünde **Roma İmparatorluğu**'na da, **Emevilere**'e de, **Abbasiler**'e de, **Osmanlı**'ya da dinlence sunmuş, paganlardan Hıristiyanlara, Hıristiyanlardan Müslümanlara geçmiş, yine de yok edilmemiş olan Hasankeyf... İnsanlığın şafağından da, en karanlık dönemlerinden de sağ çıkmış, medeniyet kadar eski, tarih kadar eski, dünyanın en yaşlı ve en bilge ağacı 9500 yaşındaki **Yaşlı Tjikko**'dan bile 2500 yaş büyük Hasankeyf, bir baraja kurban verildi. Şimdi bir yerlerde eski medeniyetlerin kadim tanrıları ağlıyordur. Ağlıyordur da, dozerlerin gürültüsünde boğuluyordur hıçkırıkları.

• Biliyorsunuz, "**Mustafa Kemal de bir Osmanlı subayıydı.**" Cumhurbaşkanımız da dedi ya 10 Kasımda. Biliyoruz tabi. Sonra da işte devrim yapıverdi. Demek ki insan neydim değil, ne olacağım demeli.

• Erdoğan, "**Hedefimiz zümrüt yeşili bir Türkiye fotoğrafı ortaya çıkarmak**" demiş. Gerçekten de teknoloji çok ilerledi. Artık photoshop'la her şeyi yapmak mümkün.

• AKP ve **MHP**'nin oyları ile, 15 termik santralin filtresiz olarak 2,5 yıl daha çalışmasına oy birliği ile izin verilmiş. Böyle ölmüyoruz bence üstümüze serpme siyanür bırakın.

• **Kazdağları** ve **Madra Dağı**'nda toplam 155 şirkete 279 maden arama ruhsatı verilmiş. Dile kolay, 279 maden arama ruhsatı... Siyanürün internetten satıldığı memleketimizde, dağımıza taşımıza siyanür sürecekler çok mu diyesim geliyor. Topluca bir intiharın eşiğindeyiz işte. Öyle ya da böyle, her türlü, ölüyoruz.

• **Siyanür bulamıyorlarsa, ıspanak yesinler.** O da temiz öldürüyor.

• Bu ayın sakillik ödülünü, babaların anneler gibi çocuklarıyla ilgilenmelerini "**sahtekarlık**" olarak niteleyen **Okan Bayülgen**'e mi, yoksa "**biz orada hafif otizmli çocuklara karşı değiliz**" diyen muhtara mı versem bilemiyorum.

• Levent Üzümcü, "Anlatılan Senin Hikayendir" oyununu, bir türlü salon verilmemesi neticesinde düğün salonunda sahneleyeceğini duyurmuş. Ah be! Keşke **Hopa** yakın olsaydı da bu tarihi anı görebilseydim.

• Tiyatronun doğduğu topraklarda çektiği zulmü anlatan da bir oyun yazılsın.

Onu da artık sokak aralarında, gizli saklı falan oynarlar.

• Trump'ın basın toplantısındaki "**Türkiye'den sadece dost canlısı gazeteciler sorsun lütfen**" çıkışı çok yankı uyandırdı. Senatör Graham da, "**Başka türlüsü kalmadı**" felan demiş hatta. Trump orada da durmamış, **Hilal Kaplan**'a: "Gazeteci olduğunuza emin misiniz?" diye sormuş. Biz de emin olamıyoruz birader.

• Hindistan'da hava kirliliği sebebiyle bu ay ilk defa belirli sürelerle eğitime ara verildi. Söylendiğine göre **Yeni Delhi**'de kendinize oksijen tüpü bağlatabileceğiniz "**oksijen barları**" açılıyormuş. Şu zavallı yerkürenin Doğusunda, Batısında göz kırpmadan görkemli ve epik bir tabiat kıyamı sürüyor. Ormanları yakılıyor, dereleri zehirleniyor, tarihi değerleri ranta peşkeş çekiliyor, dağlarında siyanürle maden aranıyor, şehirleri fabrikalarla bir toksik hava üretim alanına çevriliyor. Hali hazırda yazılmakta olan bir distopyada yaşıyoruz. Artık distopya deyimi bile karşılamaz oldu içine düştüğümüz bu yokoluş destanını. Ne diyeceğiz, bir zamanlar ölüme tapanların dediği gibi "**viva la muerte!**" mi (yaşasın ölüm) diyeceğiz biz de? Yoksa "**viva la vida!**" mı (yaşasın yaşam)? Karar sizin.

• 108 m2 halı dokutmuşlar saraya. Benim en son oturduğum ev 85 m2 idi. Ama ne diyorlar, **itibardan tasarruf olmaz**. Onun yerine tasarruf edilecek şeyler bulunur, nolcek!

• 2 yıl önce "rafting yapılır" raporu verilen **Giresun Pazarsuyu Deresi** artık gri akıyormuş. Sebep? Sebep üzerinede yapılan 2 adet HES. Ayrıca balıklar ölmeye ve ağaçlar kurumaya başlamış. Rafting zaten kesin bizim fıtratımızda falan yoktur, boşverin.

• Londra, British Museum'da **Truva**'dan çalınan tarihi eserlerden oluşan bir sergi açılacakmış. Komşusunun altınını çalıp koluna takan gerizekalı hırsız gibi napıyosunuz be. Allalla.

• TCDD'de göreve geldikten sonra eşinin kurduğu paravan şirkete 32 adet ihale veren, emekli olduktan sonra da şirketin başına kendisi geçen **Veysel Karani Babacan** hakkında 7 yıla kadar hapis isteniyormuş. La salın gitsin adamı. Nasıl olsa eninde sonunda salacaksınız.

• **Erdoğan**, "**Tutturmuşlar bir EYT, İskandinav ülkelerinin hepsi bu sistemle battı**" dedi... La keşke biz de İskandinav Ülkeleri gibi batsak. Biz baya Ortadoğu ülkeleri gibi batıyoruz çünkü.

• Finlandiya gibi batabilir miyiz mesela ya? Lütfen lütfeeen! Hatta Finlandiya gibi batmaya eğitim sisteminden başlasak falan?

• Göbeklitepe'deki bulgulara göre, buğday ilk olarak Anadolu'da yetiştirilmeye başlanmış. 12 bin yıl sonra, Türkiye buğday ithal ediyor. Oysa sadece 12 yıl önce ihraç ediyordu. Bunu bir düşünün be abiler!

• Grup Yorum davasında, nihayet, herkes tahliye edildi. Müzik kazandı. Ama bir nesil müzisyen de, hapislerde yaşlandı be...

• **Barbaros Şansal** hakkında 4'ü yorumlu, 5 retweet gerekçesiyle "**zincirleme şekilde cumhurbaşkanına hakaret**" davası açıldı. Ben bir şey demeyeceğim, suçun tanımı komik zaten yeterince.

• TRT bir yılda 92 milyon lira zarar etmiş, karı yüzde 98 erimiş. Koca kurumu kimsenin izlemediği dizilerle, sadece bir kesime propaganda amaçlı kullanıyorlar. Ödediğimiz vergilerle bir kesim boşbeleş maçoluklarla, anlamsız bir tarih seviciliğiyle dolduruluyor. Nerede o "**Yedi Tepe İstanbul**"lu TRT... Hey gidi...

• Kocaeli'de yobazın biri, otobüste bir kız öğrenciyi "**kalk karşımda oturma gözüm sana kayıyor**" diye taciz etmiş. OHA! Gözün kayıyorsa kalkacaksın kardeşim! Uçkuruna da, diline de sahip olacaksın! Kadınlardan uzak duracaksınız! Yetti be!

• Bir yandan yeni havaalanı fiilen batarken, alanı yöneten şirket borç yapılandırması yaparken falan, **Atatürk Havalimanı**'nda yıkım başladı. Türkiye'nin tabiat kanunları ile anlamsız savaşını yer yer Japonların **bonzai** sevdasına, yer yer de **Don Kişot**'un yel değirmenlerine açtığı savaşa benzetiyorum. Lakin her iki örneğin de derin bir felsefesi ve ağdalı bir manası var. Bizimkisi ise, af buyrun, küllüm salaklık.

• "Cebimizden kuruş çıkmadan yapılıyor" denilen 20 şehir hastanesi için 40 milyar dolar ödenecekmiş. Bu artık rant mant değil, gerçekten düz gerizekalılık!

• "Kadın, kocasına bir çay getirmiş, bir kek getirmiş buna tahammül edemiyorlar. Bizim medeniyetimizde kadın görevini yapacak, erkek görevini yapacak" diye buyurmuş **Diyanet İşleri Başkanı Erbaş**. Edemiyoruz gerçekten, doğru demişsin. Bizim medeniyetimizde de koca kalkıp çayını da kekini de alıyor. Zira kendisi 5 yaşında değil!

• **İran**'da benzin zammı nedeniyle başlayan protestolar durulmadığı gibi, iyiden iyiye şekil değiştirdi. Af Örgütü, protestolarda 100'den fazla kişinin hayatını kaybettiğini dile getirdi. Ülkede zaten kısıtlı olan internet de, tamamen kesildi. Bazı kaynaklarda, sokaklarda "**İslam Cumhuriyeti istemiyoruz**" sloganlarının atıldığı belirtiliyor. Neler olduğunu muhtemelen bu dalga geçtikten sonra öğreneceğiz. Ancak İran'ın cesur kadınlarını da selamlamadan edemeyeceğim. Eğer bugün İran'da gerçek bir devrimin kıvılcımı yakılmışsa, bunda en büyük pay, yılmayan, korkmayan, boyun eğmeyen kadınlarındır. Selam olsun size kız kardeşler!

• Barınaktaki diğer kedilerin kapılarını açıp serbest bırakan "asi kedi" **Quilty** tecrite alınmış. Quilty, durduk yere **Yılanların Öcü**'nü getiriyor aklıma. Bayram'ın anasının çıkışlarını. "**Pısma Bayram! Susma Bayram! Yılanlar bile öc alıyor Bayram!**" Kediler bile tutsaklığa dayanamıyor, koskoca halklar nasıl dayansın. İran'a, Şili'ye ve şuan ayakta olan Bolivya'ya selam olsun!

• **Yıldız Kenter**'i kaybettik. Çok narin ve naif bir duruşu vardı. Ama aynı zamanda da çok güçlü bir kadındı. Bir ağaç gibi yere basıyordu ayakları ve bir ağaç gibi köklüydü de. Ölümünün ardından yazıldı çizildi ve gördük ki, Yıldız Kenter herkesi memnun edememiş. Hataları da olmuş, yanlışlar da yapmış. Mükemmel insanın peşinde koşanlar, Yıldız Kenter'in ardından rahmet okumadılar. Bense onu bana defalarca ilham vermiş sinema ve tiyatro rolleri ile hatırlayacağım. 66 yaşında gerçekten de "sanat için" soyunduğunda, pek çok kişinin ahlak duygusunda ve bu ülkenin "genel ahlak"ında açtığı yara için alkışlayacağım. Şahsını tanımadım ve şahsı adına yaptığı hatalarıyla ilgilenmiyorum. En günahsızınız atsın ilk taşı be!

• 2019'u da deviriyoruz. Milenyumun 19 yılını geride bırakıyoruz. Yeni bir 10 yılın ilk yılına adım atıyoruz. Nice yıllara! Ekonomik krizi, çevre katliamlarını, kadın katliamlarını, barbarlığı, nezaketsizliği, özensizliği, düşüncesizliği, rant coşkusunu, din istismarını, kültürsüzlük seviciliğini, maçoluğu, seksizmi, erkek baskısını, mobbingi, sevgisizliği, emeksizliği, kalpazanlığı, saygısızlığı, sosyal adaletsizliği, kalpsizliği ve vicdansızlığı geride bıraktığımız bir yıl diliyorum! Mutlu yıllar...

ACABA?

EX'TEN TANELER

Raziye İçoğlu

PAPARAZZİYE

raziyeicoglu@gmail.com

• Kısa bir **EX** Geçmiş nasıl yazılır?

• Bizde bu **EX**'ler varken ecelden ölmeyiz …

• **EXGİLLER' de** ne aradığımızı değil, ne aramadığımızı bulduk...

• **EX** evlilikte, sevgilisini karısıyla aldatıyor durumuna gelmiştik artık.

• Hayatının geri kalanını kiminle geçirmek istemediğin zaman, hayatının **EX**'siz geri kalanına hemen başlamak istiyorsun.

• Bir **EX**'in karısını aldatacağı dikkatini çeken öteki kadınları hemen algılaması algıda seçicilik ve bu psikolojik kavramı diğer **EX**'lerin hızlıca kavraması ise algıda sepiciliktir...

• **EX** evlilikte, sorun çıkınca, elalemin psikoloğuna, danışmanına niye gidecektim ki Acaba? Elin **EX**'i ile bitiririm ilişkiyi ..

• **"Dur bakalım yazdım bunu bir kenara"** dediklerim **EX** olmuş, meğer ben de gerçekten yazmışım.

• **EX**'ler alıcı gözle bakış attıklarını sanarken, herşeye Çalıcı gözle ve Aldatıcı gözle bakarak karşısındakilere kendilerinin bütününü ifade ederler.

• **EX** evlilik acemiliği, **EX**'in hatalarını silip ilişkiyi iyi sürdürdüğünü sanmak, acemiyken araba sileceklerini gereksiz çalıştırdığında arabayı daha iyi sürdüğünü sanmak gibidir...

• İyi gün, kötü gün ve altın günü dostları siz şöyle durun, **EX** gün dostları siz daha da şöyle durun.

• **Evlensel Meseleler...** Teknolojik, maddi kriterlerimiz de bir ilişkide, baskın olan kişiye göre belirleniyor.
Sevdiğinin dandik telefonu varsa sadece konuşma paketi yeterli ve minumum mesela...

feyhan güver

SEVMEM...

• Kedi yavrusundan tırsanları...

DİKKAT ET, DÜN İKİ KİŞİYİ YEDİ!..

AY AY AY... AY AY AY AY AY...

MİVVV

• Aşırı "BEN"ci olanları...

BEN BEN BEN BEN BEN BEN BEN BEN BEN BEN...

• Kuaföre gitmeyi...

AA, ÖLÜMÜ GÖR YAPICAM.

FÖN SEVMİOM... BÖYLE KALSIN...

• "ROKA"yı..

ROKAA!..

AZCIK KOYDUM, HİSSETMEZSİN BİLE...

• Bilmem kaç milyara alınan devasa avizeleri...

ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR ŞIKIR

DÜŞSE...

RAHAT EDEMEDİN SEN SANKİ...

• Çok sessiz, ağzının içinden konuşanları...

DUYMUYOM LAN!..

• İki saniye başka yere baksam sütün taşmasını...

OF YAA!..

COZZ

• Erkek çocuklara "PAŞAM", kız çocuklarına "PRENSESİM" denmesini...

• Her bi bukunu feysbukun gözüne sokanları...

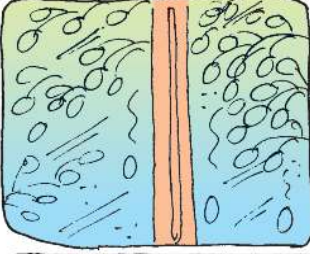

SEVERİM...

• Penceremdeki sarmaşığın sonbaharda sapsarı olmasını...

• Okuduğum kitaplardan rastgele satır seçip "bu benim satırım" olsun deyip saçmalamayı...

• Herkes otururken sobanın başında uyuklamayı...

• Yeni açılmış kahve paketinden ilk kahveyi içmeyi...

• Eski bi "şey"den, başka bi "şey" yapmayı...

YENİ Mİ BU?

YOO... KİTAPLIKTAN KESTİRİP MAVİYE BOYADIM...

• Cepli yün hırkalarını...

• Günün her saati kahvaltıyı...

NE GÜZELSİİİN...

N'APIYON...

KAHVALTI...

• Zırt pırt küsmeyen arkadaşları...

• Bazen sadece oturup "an"ı hissetmeyi...

KIZDIN MI ÖYLE DEDİM DİYE?..

OF NE KIZCAM YA... BEN SANA KIZMAYI BIRAKALI 20 YIL OLDU. ...

YAŞIYOM!..

Fey—.

PAPARAZZİYE LİNK...

Kadın Yanım...

• Dar gelen terliğimi, akıl, fikir verenlerin **"Çorapla sürekli giy açılır"** önerilerine uygularken, Çinli kadınların küçük ayaklı olma uğruna kendilerine eziyet ettiği ilginç gelenek: Lotus Ayak gibi, ayağım küçüldü. Diğer bütün ayakkabı ve terliklerim bol gelmeye başladı. … Yüzünün derisi kalınlaşmış iyice, arlanmaz terlik aylardır karakteristik bünyesinden taviz vermedi, laçkalaşmadı...

• Markette hiç tanımadığım akran bir kadın ile ne tesadüftür ki, konu dergide yayınlamışlardan açıldı ve resmen dergi yazılarımı okur gibi konuşuyorum. Kendisini çağıran kocasına hiç aldırış etmeyen Kadın döşüyor iltifatlarını; **"hiç ayrılmak istemiyorum, yüzünüzün güzelliği dilinize vurmuş, çok güzel konuşuyorsunuz, bunları kaleme alsanız ne güzel olur, bunları kaleme almalısınız"** diyor. **"Zaten yazıyorum"** diyorum. Hiç kâle almıyor. Şu yaşıma kadar hiçbir mesleğim, daha market, çarşı, pazar, mahalle, sokak şöhretimin önüne geçemedi.. Ardımda hedef kitlemi bıraktıp da, mola verip markete çıktığım yazma işimin,başına dönme hevesim tükendi.

Ekran Tepik...

• Sucunun yeni işe aldığı eleman ile gelen inanılmaz ter kokulu damacanayı her gelişte hemen duşa sokuyorum ve duş da yetmez, nice oda spreyleri, kokuyu bastıramaya yetmiyor ve bol su içip, çay çorba yapıp damacanayı en çabuğundan tüketiyorum. Her konuda kobay damacana üzerinde denedim, inanın ki bir emekçinin omuz teri, o ekranlardaki meşhur reklâm RexOrhana deodorantı hiç tınmadı bile.

Sanal Tepik...

• Sanal medyada, **"İntihar etme, mücadele et"** paylaşımları başlamış. Ve yine bir mücadelede de kendi kendimize kaldık.. Sonra da kendi kendine **"mücadelem çok güzeldi"** de. Bir de sonrasında **"herşeye mücadele ediyorsunuz,"** diye örgüt yaftası yapıştırsın büyük adamlar... Ve mücadele ile mücadele edilebilse kimse sona gitmek istemeyecek ki.

Sokak Tepik...

• Sokakta, kafası karışmış, yönünü bulamayan yavru kedi için motosikletli yemek sipariş elemanı dedi ki; **"kendini öldürtecek bu yaa"**... İşte bütün şiddetlerin, cinnetlerin esas fikri bu muydu Acaba?

Aspie Güncesi 1...

MELTEM ARIKAN

Bende asperger sendromu olabileceğini düşünmeye başlamamla, asperger/otizm teşhisi konması arasında geçen dört aylık sürede otizm ve asperger ile ilgili ya bu konunun uzmanı psikolog, psikiyatr ya da benim gibi geç teşhis konulmuş kişilerin kendi hikayelerini yazdıkları kitapları okudum. Özellikle otuz beş yaşından sonra teşhis konulmuş kadınların hikayeleri o kadar birbirine ve benim hikayeme benziyordu ki, gerçekten inanamadım. Yıllarca uzaylı olduğuna inanan ben, sonunda gerçekten bana çok benzeyen kadınların hikayeleriyle buluşmuştum. Hepimiz çok farklı sosyo-kültürel geçmişlere sahipken bile birbirimize o kadar benziyorduk ki…

"Kendimi bildim bileli, ben kimim sorusuna takılıp kaldım, çünkü kendimi bildim bileli hep bir tuhaftım" tümcesi sanki hepimize aitti. Oysa ki benim çevrem tuhaflıklarımı beş yaşındayken geçirdiğimiz trafik kazası sonucu annem ve babamın iki sene hastanede yatması ve ardından annemin ölmesine bağlıyordu. O nedenle de hep acıma ile karışık bir hoşgörü vardı etrafımda, her zaman hissettiğim ve nefret ettiğim. Sürekli konuşan, sürekli sorular soran, her şeyi merak eden, her şeyi gözlemleyen, kendi kendine okuma yazma öğrenen, yaşıtlarıyla oynamak yerine yetişkinlerle zaman geçiren, inatçı, kitap okumaya başlayınca dünyayı unutan ama iletişim kurması her zaman kolay olmayan…

Teşhisin konduğu gün o kadar karmaşık duygular içindeydim ki… Bir tarafım inanılmaz rahatlamıştı, çünkü yıllardır bir türlü yanıt bulamadığım kimi sorular, içinde bulunduğum çelişkili durumlar, anlayamadıklarım, yeteneklerim ve görünmeyen zayıflıklarımın nedenleri öylesine apaçık ortadaydı ki… Bir tarafım ise çok hüzünlüydü onca yıl, onca acı, onca soru, onca hastalık daha önce fark edilebilseydi… Ne yazık ki bu yaşadıklarım da benim gibi geç teşhis konulan asperger sendromluların ortak duyguları gibiydi… Biz farklıydık ama farklılıklarımızın içinde o kadar çok benzerlikler vardı ki…

Kadınlar… Kadınlar yine dünyanın her yerinde görünmez olmuş ve onların asperger olabileceği ancak doksanlı yılların sonunda fark edilmişti. O nedenle de son yıllarda geç asperger teşhisi konulan kadınların sayısı her geçen gün hızla artıyor. Pek çok kadın şizofren, histeri, depresyon gibi yanlış teşhisler için verilen yanlış ilaçlarla bütün hayatlarını hastalıklarla boğuşarak geçirmek zorunda kalmışlar ve kalmaya devam ediyorlar, çünkü bugün bile otizm konu olunca ne yazık ki kafalar çok karışık.

Kadınlar yine dünyanın her yerinde görünmez olmuş ve onların asperger olabileceği ancak doksanlı yılların sonunda fark edilmişti. O nedenle de son yıllarda geç asperger teşhisi konulan kadınların sayısı her geçen gün hızla artıyor.

Tuhaf olmak zor, neden tuhaf olduğunu bilmemek ve bunun nedenini bulmaya ve anlamaya çalışmak ise tam bir kabustu. Bir girdabın içine düşmüş, sürekli aynı kabusu yaşıyordum. Ergenlik dönemi hem benim için, hem etrafımdakiler için bir kabustu… Terapiler, psikiyatrlar, psikologlar… Zekası çok yüksek olduğu için'le başlayan tümceler… Kimi zaman verilen sakinleştiriciler…

Ne yazık ki ne sakinleştiriciler, ne

travma terapileri, ne psikanaliz, ne mistisizm, ne alternatif tıp bana yardımcı olamamıştı. Sürekli şişen karnım, kimi zaman nedensiz bayılmalarım, ki bu hep tansiyon düşmesi olarak tanımlandı, neredeyse çocukluğumdan beri hayatımın bir parçası olan baş ağrılarım, menier ataklarım…

Şu anda biliyorum ki bunları tetikleyen durumların sebebi benim ışığa, sese, kalabalığa olan hassasiyetim. Bunu anladığımdan beri artık kendimi korumayı öğreniyorum… Artık eskisi kadar başım ağrımıyor, bayılmalarım neredeyse hiç kalmadı, menier atağım ise bir süredir hiç yok.

Asperger/ otizm teşhisi beni hiç üzmedi, tam tersi çok rahatlattı. Bunu açık açık söylemekten de hiç gocunmuyorum. Artık çok net olarak farklılığımın farkındayım. Bu farklılık sayesinde de farklı şeyler üretebiliyorum. Dünyayı farklı görebiliyorum. Bu farklılığın getirdiği zorluklarla başa çıkmak kimi zaman hiç kolay olmuyor ama biliyorum ki bu farklılık beni çok daha güçlü kılıyor.

BAYAN YANI
2019-12
Aylık yaygın süreli yerel yayındır
BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazışleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir
Müessese Müdürü
Ali Yavuz
Abonelik Aysun Öztürk

ADRES: Duatepe Sokak No: 16 Yeldeğirmeni / Kadıköy
TEL: (0212) 292 9450
FAX: (0212) 251 5754

BASKI: LeMan Ofset

(0212) 858 00 93
DAĞITIM: Turkuvaz Dağıtım Pazarlama A.Ş
(0212) 249 91 13

Sorgulayan Helen

Ramize Erer

Bİ HUZUR VERMEDİNİZ.

Katina Karanikola

Madencisi, sintinecisi, çakma müteahhitleri biri gidiyor biri geliyor bizlerde hop oturup hop kalkıyoruz. Gözümüzde Azrail gibi görünen "Kapitalist gelişme", doğayı, doğallığı, adanın dokusunu katlederek Citta Slow kriterlerinin aksine yarışıyorlar adeta. Gökçeada minik taş evleriyle, antik limanıyla, daracık yollarıyla, mahalle bakkallarıyla, bahçeleriyle, tertemiz akan dereleriyle gerçek anlamda Citta Slow iken İtalyanlar görmedi. Zaman içinde "ADA" oldu "KASABA". Şimdi unvanımız var ama maalesef Citta Slowla yakından, uzaktan alakamız yok.

Çocukluğumda nal sesleri duyulan yollarda günümüzde, doğayı katleden, dağları delen kepçelerin sesi yankılanıyor. Ada halkına sorulmadan, masa başında alınan bir kararla, tamamen gereksiz, sadece turizm sezonu kullanılan, Buenos Aires'i kıskandıracak, harıl harıl Kefaloz (Aydıncık) yolu genişletiliyor. Elbette öyle kalmalıydı, gelen turistler katır sırtında denize gitmeliydi demiyorum ama çift şeritli, kimi yerlerde üç şeritte ulaşan, yıllardır hizmet veren yol neyimize yetmedi. Ayakkabımız yok çorap alıyoruz! Ada yaz aylarının sadece yetmiş günü kalabalık. Bu yetmiş beş günlük süreç seneyi besleyen günler olarak tanımlanabilir. İşletmeler bu yetmiş beş günlük çalışmalarıyla, kışın, yılın mali yükleriyle baş başa kalıyor. Turizm adalar için büyüme ve hayatta kalma kaynağı olduğunu düşünürsek sezonu uzatacak yol genişletilen "yol" değildir. Şehirlerden gelenler, duble yollara, koca beton yığınlarına, zincir marketlere hasret değiller. Bilinçli turistler tatil yapacakları yeri seçerken önem verdikleri kriterler arasında, sizin acımasızca katlettiğiniz doğal güzellikler var ağalar... Adalar da havaalanı kadar genişletilen yollar medeniyet değil medeniyetsizlik, görgüsüzlüktür. Hele ki eski medeniyetler yok ediliyor, doğa katlediyorsa… Medeniyet doğaya, ada insanına, yerli esnafa saygıdır. "Gittiğimiz yere medeniyetimizi götürürüz" diye ortalıkta gezenler turistlere gezilecek yerler olarak, kendi eserinizmiş gibi, Rum köylerini tavsiye ediyorsunuz. Şükür ki oralara el atamadınız doğal dokusunu koruyor. Siz gelmeden adada yaşayan insanların yaşam biçimleri, ilişkileri, inançları, adalet ve mutluluk anlayışları çok farklıydı. Dünyanın ilk ve tek "Yavaş Şehir" olduğumuz reklamını yapıyorsunuz. Oysa ki Citta Slowun önemli kriterlerin arasında doğanın korunması adanın değerlerine, esnafına, halkına sahip çıkılması var. Sizler bu kriterleri kulak arkası ederek ne değer bıraktınız ne doğallık, zincir marketlerle adalıların mini marketlerini yok ettiniz. Biz adalılar ve ada severler çaresiz, elimiz kolumuz bağlı, tecavüzlerinize ne kadar daha sessiz kalabileceğiz? Sizin getireceğiniz medeniyet batsın… Bi defolun gidin ya…

> **Dünyanın ilk ve tek "Yavaş Şehir" olduğumuz reklamını yapıyorsunuz. Oysa ki Citta Slowun önemli kriterlerin arasında doğanın korunması adanın değerlerine, esnafına, halkına sahip çıkılması var.**

CANIM KIŞ GEL ARTIK !!!

Berna Pak

Çok fena kıllanıyorum bu kış mevsiminin bir türlü gelememesi hallerinden. Bi yandan çok pratik hiç palto almadan tiril bir şeylerle dışarı çıkmak, ama bi yandan da hep kendini dışarıya çıkmak zorunda hissetmek; çok yorucu.

Oysa ben depresyon hırkamı en geç kasım gibi üzerime alır bütttüüünnn gün oğlan okuldayken koltukta bi o yana bi bu yana devrilir, mandalina kabuğunu soyarken gözüme fışkıran suyunun acısıyla bir iki kıvranır, boktan dizilere mana yükler, kiminin sonunda hüngür foşurt ağlar, kiminde manasızca kahkahalar atar, okul çıkış saatinin ne kadar çabuk geldiğine söverek en eşofmanlı halimle okula gider; fönlü, boyunlarına kadar uzun topuklu çizmeli annelerin arasından bezgin, mutsuz ve akşam ne pişireceği hakkında hiçbir fikri olmayan bir anne olarak süzülür yavrumu elinden tutar eve gelirim diyordum.

Fakat pis yaz bitmek bilmiyor. Salak güneş insanın içine gerrrrreksiz bir hayat sevinci, bir dışarı çıkma isteği ve televizyon ekranına feci bir parlaklık veriyor. Gel de gündüz bir şey izle.

Kuraklık, küresel ısınma zaten çok feci şeyler. Kaygılar ötesi bir insan olarak her sabah güneşi görüp allaam hepimiz ölücez diye uyanıyorum. Fakat lanet güneş evde oturma, çık yürü şu sahilde, belki son moda kahvecilerden birine oturur pek havalı bi kahve ısmarlarsın kendine ,sonra tekrar yürüyüş yapar eve dönersin diyor. Pislik güneş, git hayatımdan koltuğumdan, televizyonumdan uzak dur artık.

Ve lakin sevgili kış, kar yağdıracak kadar da soğuk olma. Çünkü o zaman valilik okulları filan tatil ediyo, oğlan da bi sevinç yalvarıyo dışarı çıkalım kartopu oynayalım, kardan adam yapalım diye.

Ben nefret ederim milyon kat giyinip o soğukta işkence gibi sırılsıklam kafama buzdan top yemekten, tipsiz kardan adamlara zeytinden göz, havuçtan burun yapmaktan.

Yapmayın tatil, ne kadar gereksiz kararlar. Oysa ki okullara ranza filan koysalar bu gibi durumlar için, eğitim hayatına es verilmezdi. Norveçteki insan yavrusu değil mi canım? Onların okulu tatil matil olmuyor iki lokma kar yağdı diye. Zaten o kuzey milletleri bize kıçıyla gülüyordur bu da kar mı, yaşam durdu ayol bunların memlekette diye.

Öyle ya, bi arkadaşım Bayrampaşa'daki iş yerinden Bahçeşehir'deki evine giderken yolda 4 saat filan kaldı, Yeliz Yeşilmen gibi yolda benzini bitme raddesine gelmiş, aç kalmış, susuz kalmış, trafik sıkışıklığı simitçisi, kağıt helvacısı ,minik poşet fındık satıcısı hiçbiri yokmuş da garibim şehir ortasında dramdan drama koşmuştu.

Yeliz Yeşilmen dedim de, magazin bile tat vermiyor artık memlekette, nerde o 90'ların şahane bomba magazin haberleri?

Şimdiki zamanın magazinine bak;

Bu Yeliz Yeşilmen benzin almayı unutmuş, bakmış benzin bitmiş benzinci de yok civarda peygamber vitesiyle nihayet ulaşmış benzinciye bunu da nazar olarak, göz olarak yorumlamış. Ablacım, göz yok sende, ama sende yok o göz, baksana yola çıkarken arabanın göstergesine, arabayı sağa

çekmiş zırıl zırıl ağlıyor göze geldim, nazarlar var üstümde diye. Bu da haber oluyor. Kadının instagram storisine attığı videoyu alıp haber diye servis ediyorlar gerçi. Offf zamanı geri getirin. Televole filan ne şenlikmiş zamanında.

Bu arada geçen hafta Yunanistan'a gittik. Yıllarca biz Türkler neden Yunanistan'da tatil yapmadık acaba? Burnumuzun dibinde bu kadar büyük porsiyonlarla kalamarlar, koca koca tabaklarla dolu dolu karidesler, barbunlar servis ediliyordu da biz neden üç çember kalamara milyon liralar bayıldık? O zevki sefayı neden bu kadar geç keşfettik.

Fakat öyle böyle keşfedilmemiş Yunanistan, her yer Türk turist elbette.

Ben, yurtdışında Türk görünce sevinenlerden diilim ne yalan söyliim uyuz bile oluyorum.

Geçen gün gittiğimiz 5 masalı restoranın 3 masası Türk'tü tabi ki.. Onlar hemen kaynaştılar elbet.

Bense dış güçlerden birinin vatandaşıymışım edasıyla İngilizce vurgularıma dikkat ederek, yer yer Yunanca birkaç kelime serpiştirerek sipariş verirken, gayet esmer ötesi ve oğlana kaldır şu tableti sofradan diye bağırırken hiç Türk olduğumu çaktırmıyordum güya..

Restoran fix menü çalışan bir yerdi ve Türk arkadaşlar tabi ki doymadılar o porsiyonlara rağmen, birbirlerinin masalarına bakıp "bak gördün mü bize börek gelmedi" diyip restoran sahibini masaya çağırıp şikayette bulunuyorlardı.

Masalar arası bir diğer şenlikli konu elbette çocukların hangi koleje gittiğiydi.

Okuldan memnunluk dereceleri, yavrucanların ingilizce seviyeleri, ne kadar ödev verildiği, yıllık okul ücreti, bir tanıdığın çocuğunun o okuldan teogu dereceyle kazandığını uzo içerek masadan masaya konuştular.

Ben kulaklarımı tıkadım.

Tatildeyiz güzel anneler, kapatın şu okul muhabbetini çok rica edicem, sınırlar aştım geldim iki karides, bi ahtapot yiyeceğim.

Tek derdim uzoya buz atılır mı olsun istiyorum şu dakikada.

Bi bitmediniz yahu...

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

Sabitlenmiş Gün – Demlik ...

• İnsanların acil deprem çantasından anladığı, bütün değerli eşyalarını, ziynetlerini, dijitallerini topladığı çantayı kurtarıp çıkmak..

• Dijital Takipçisi çok olanın daha mı çok Dijital Hizmet Vergisi olacak Acaba? Değersiz evimde daha az otursam Konaklama Vergisinden, konuttan sayılmaz mı Acaba?

• Boş verişler oylana ve hoş gelirler olamaya işte...

• Asgari maaşla flörtleşiyoruz, sanki yıllar geçmiş ayrılalı gibi özlüyoruz, gelmesini bekliyoruz, gitmesini hiç istemiyoruz...

• Tam da çocuklara ıspanağı sevdiren tarifler keşfetmişken, ıspanak siyanüre ölümcüllükte fark attı.

• Hepimiz Annelerimizin zorla ıspanak yediremediği çocuklardık. Kim derdi ki, o çocuklar gün gelecek annelerinden habersiz ailecek siyanür içecek?

• **Lütfen, Kız Bebelerimizin Şatafat Ayarları İle Oynamayınız...** 3 yaşımda çok az hatırladıklarımdan biri de bileziğim. Çekirdek aileyle başbaşa kalamadığımız, amca, dede, nene, dayı, yenge, falan familya halinde yaşadığımız günlerdi, kimin bileziği taktığını bilmiyorum ve hiçbir fotoğrafımda da bulamadım. Şimdi Annemi arayıp bu konunun aslını sormadım. Lakin bir şatafat tartışmasına girecek halim yok...

Mahallede başka kızda da bilezik vardı, duymuştum, ona tembih etmişlerdi **"sakın çıkarma, çalarlar!"** diye... Neticede hiç kimse değil, bilezik zarar verecekti. Ben büyüdüm, bilezik büyümedi... Kolumdan boğulacaktım neredeyse. Bilezikle bilek çapım arasında hiç pay kalmayışını gördüğünde ortalığı ayağa kaldırmasından belli ki, bu bileziği annem almamıştı. Sonrasında olaylar nasıl gelişti bilmem, hatırımda sadece, o bileziği kesen ve uzanamayayım diye dut ağacının en yüksek dalına asan ve ben ağlarken kahkahalarla gülen ortanca dayıya duyduğum nefret kaldı. Bilezik gerçek ise niye dala assınlar? Hele de ortanca dayı hemen bozdurur hiç ederdi parayı... *RESİM 8*

Ve bu olaydan nasıl bir etkilenme ki, dut ağacı onun bahçesinde diye, 3 yaşında dinlemeyi çok sevdiğim **"kör olası çöpçüler"** plağını bir daha da yan komşu Salih Amca'dan ödünç istetmemişim annem aracılığı ile... Meyvelerini verdiği mevsimde, her sallandığında dutlar dökülsün diye ağacın altına serilen beyaz çarşaf üzerinde bekledim. Kafamdan aşağı dutlar dökülür, ama zaten görünmeyen kesik bileziğim düşmezdi. Yıllar sonra taşınınca unuttuğumu sandığım Travması da çocukluğumla birlikte büyümüştü... Dut ağacında kesik bir bilezik ki, hala durmadan sallanır hafızam da...

RAZİYE İÇOĞLU

"kurşun geçirmez fincan"

fatima yıldız erkan
fatimayildizerkan@gmail.com
@fatimayildiz

Geçen gün bim'de takılırken bir "türk kahvesi" fincan takımına denk geldim. Kutunun büyüklüğünü görünce herhalde 6 kişilik diye kapağını kaldırdım. Fakat takım 2 kişilikti.

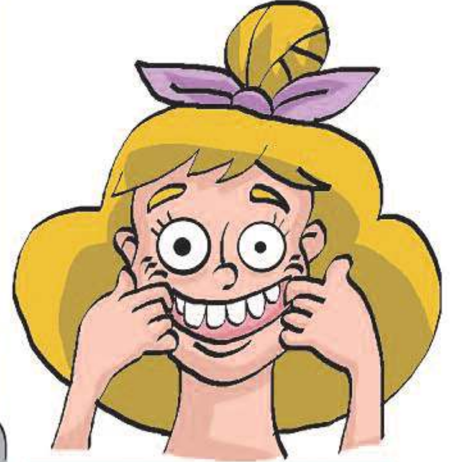

Kutunun içinde lokumluk, küçük su bardağı, bakır fincan kapağı ve kabı, cezvesi derken 2 kişilik fincan setini kocaman bir valize koyup öyle satıyorlar.

Evet içine kahve koyduğum bir fincan var, sonra kahve fincanınıda metal bir kabın içine koyuyorsun ki olası bir çatışma anında fincana kurşun isabet ederse kahve ziyan olmasın.

BU DAHİCE!

Bu iş ne ara "olimpiyat açılış töreni" haline geldi bilmiyorum. Altı üstü bir kahve içilecek. zannedersin kralın tahta çıkış töreni. Zannedersiniz papa seçimi. Her işimiz abartı, her işimiz goygoy...

"yeni yılınız kutlu olsun"

Değer

feyhan güver

Ezgi Aksoy
aksoyezgi@gmail.com

"Teneke Cumhuriyeti" Bolivya Can Çekişiyor

Bolivya'nın Yenilemeyen Makus Talihi

"**Dünyanın geri kalanı ucuz teneke ve kalay kullanabilsin diye, Bolivya halkı çürük ciğerlerle ölüyor**" diyordu **Eduardo Galeano**. Dolayısıyla "**Teneke Cumhuriyeti**" tabiri bir benzetme ya da betimleme değil. Bilakis, gerçeğin ta kendisi...

Bolivya, Latin Amerika gibi verimli ve yeşil bir adanın, suya ve büyük ormanlara kıyısı olmayan, **Amazon havzası** ile önemli bir bağlantısı bulunmayan, en yüksek ülkesi. Üzerinde ot bitmez, kervan geçmez, akar su çağlamaz toprakları var. Taşıma suyla döndürülen şehirleri, katırlarla yiyecek taşınan yüksek yüksel yerleşkeleri var. Kilometrelerce göz alabildiğine boz taş ve kayalardan, ucu arşa değen dağlardan oluşuyor.

Dünyanın en yüksek şehri olan **El Alto** (Yüksek Şehir), o kadar yüksekte ki, üzerinde ağaç bile yetişmiyor. Ve kartal yuvası gibi konuçlandığı dağ yamacından, ülkenin zengin azınlığının yaşadığı başkent **La Paz**'ın ferah caddelerine, yeşillikli parklarına, konforlu apartmanlarına bakıyor. Ancak bu görüntü sizi aldatmasın, ya da kafanızı karıştırmasın. Bolivya bu kadar bereketsiz topraklara sahip olsa da, Bolivya'nın asıl zenginliği yer üstünde değil, yer altındadır.

Güney Amerika'nın ortasında bir kartal başı gibi göğe uzanan Bolivya, Latin Amerika'nın keşfinden sonra, Avrupalı asilzadeleri önce gümüşle, 20. yüzyılın başlarından itibaren de kalay/teneke alaşımı ile doyurdu. Zira gümüş rezervlerinin yüzde 86'sı **Cerro De Potosi** dağındadır. Bolivya ayrıca 19. ve 20. yüzyılın bir numaraları kalay üreticisidir. Ama Bolivya'nın dağları, altındaki gümüş boşalınca terk edilen onlarca küçük kasaba ve

yerleşim yeri ile doludur. Dağların içi ise, iş güvenliği kavramının henüz ana rahminde bile oluşmadığı yıllarda, daracık maden tünellerinde çalıştırılan ve o tünellerde can veren çelimsiz yerli çocuklarının ruhları ile... Öyle ki bir dönem hamile kalan kadınların çocukları madenlerde ölmesin diye düşük yapmak için umacı umacı gezdiği anlatılır.

İşte şimdi Bolivya'nın bu gününe bakarken, bugün Bolivya'da yaşananları takip ederken, bu acılı tarihi bilmek ve neoliberalizm tanrılarının neden bu çorak ve yüksek araziden bir türlü vazgeçemediğini, neden **Evo Morales**'i devirmek için yıllardır çabalayıp durduğunu iyi analiz etmek gerekiyor.

Bolivya, lanetlidir! Yüzyıllardır bu halkın peşini bırakmayan lanet ise, doğal kaynaklar yönünde dünyanın en zengin ülkelerinden biri olmasıdır ne yazık ki...

Lanet Mi, Zenginlik Mi? Bolivya'nın Doğal Kaynakları

Bolivya, Latin Amerika'nın en fakir ülkesi. Aynı zamanda da, talihin bir cilvesi olarak, Amerika kıtasının en zengin doğal kaynaklarına sahip. **Gümüşün** yüzde 86'sı, özellikle elektronik

aletlerin pillerinin üretiminde kullanılan **lityum** mineralinin yüzde 60'ı Bolivya'dadır. Bu gün itibarıyla Bolivya'daki lityum rezervlerinin 5,5 milyon ton olduğu sanılıyor. Bu oranla Bolivya, açık ara dünyada birinci konumda.

Bolivya'daki doğal kaynaklar bunlarla da sınırlı değil. Bolivya, **Venezuella**'dan sonra Latin Amerika'daki ikinci büyük **petrol** yataklarına sahip. Bolivya'daki **doğal gaz** kaynaklarının ise 780 trilyon kilometre küp civarında olduğu sanılıyor. Bu rakamla Bolivya, doğal gaz rezervleri bakımından Latin Amerika'da ikinci sırada. Ülkede üretilen doğal gazın neredeyse yüzde 80'i diğer ülkelere satılıyor.

Bunun yanında Bolivya'da **antimon, volfram, kasiterit, vivianit, stibnit, burnonit, bakır, demir, kalay, altın, kurşun, kadminyum, bor** ve **çinko** gibi daha pek çok maden ve mineral bulunuyor. Üstelik bu maden ve minerallerin tamamı da rezerv bakımından dünya çapında ya ilk sıralarda, ya da ilk onda yer alıyor.

Bütün bunlar yetmezmiş gibi Bolivya **rüzgar enerjisi** ve **güneş enerjisi** için de adeta mükemmel bir tarla gibi. Güney Amerika'nın çatısı Bolivya, yüksek konumu nedeniyle rüzgar enerjisi üretmeye çok uygun. Ayrıca ağaçsız, çorak ve sıcak arazileri, güneş enerjisi toplamak için de son derece elverişli.

Bolivya'nın üstünde, Amazon havzasında yer alan diğer ülkeler gibi, çok fazla akarsu ya da içme suyu kaynağı bulunmuyor. Ancak **Amazon Nehri**'ne can veren bazı büyük nehirler, Bolivya'nın dağlarından doğmaktadır. Başka bir deyişle, bu nehirleri kontrol eden, Amazon'u kontrol eder. Ayrıca dediğim gibi, Bolivya'nın zenginliği üstünde değil altındadır. Ülkede ciddi miktarda yeraltı suyu kaynakları da bulunuyor. Ayrıca ülkede bulunan göl ve akarsular da, yine neoliberal tanrıların iştahını kabartan nitelikte. Zira ülkedeki tüm akarsuların **HES** yapımına uygun olduğu belirtiliyor.

Tüm bu doğal kaynaklar, 2000'lerde başlayan halk isyanları ve sonucunda 2006'da seçilen halkçı lider **Evo Morales** sayesinde, yaklaşık olarak 13 yıldır büyük ölçüde halkın kontrolündeydi. Ama neoliberalizm buna izin verecek değildi ya... Evo Morales'in Bolivya'yı yönettiği 13 yıl boyunca, dişlerini sıkarak bir kurt gibi pusuda beklediler. Evo Morales, neoliberal talana ansızın giren bir reklam arasıydı ve reklamlar bitti. Şimdi rant ve talana kaldığımız yerden devam ediyoruz!

Tüm bu doğal kaynaklar, 2000'lerde başlayan halk isyanları ve sonucunda 2006'da seçilen halkçı lider Evo Morales sayesinde, yaklaşık olarak 13 yıldır büyük ölçüde halkın kontrolündeydi.

Bolivya'nın İsyanı: Evo Morales

Ben 2000 yılında gerçekleşen, "**Su Savaşları**" adıyla bilinen ve **Cochabamba**'da yaşanan büyük isyanı hatırlıyorum. Haberlerde az da olsa kendine yer bulmuştu. Ancak ben çiçeği burnunda bir İspanyol Dili ve Edebiyatı öğrencisi olarak, elimden geldiğince takip etmiştim.

O zamanlar yüzde 88'i yerli ve melez halktan oluşan Bolivya'yı, ülkenin yüzde 5'ini oluşturan beyaz azınlıktan birileri yönetiyordu. O tarihe kadar Bolivya'da henüz hiçbir yerli ya da melez, başkan olamamış, üst kademelerde yer alamamıştı. Bolivya'da yaşayan yüzde 5'lik beyaz azınlık, ülkenin en zengin kesimini oluşturuyor ve bu azınlığın bir bölümünün de 15. yüzyıldan beri ülkenin madenlerini sömüren soylular ve köle tacirleriyle ilişkisi bulunuyordu.

İsyanların sebebi netti, Bolivya'nın yerli halkı daha fazla özelleştirme istemiyordu. İçme suyunun çok uluslu şirketlere satılmasını istemiyordu. Çünkü **Cochabamba Belediyesi**, Bolivya gibi kurak bir ülkenin en zengin yeraltı ve yerüstü akarsu kaynaklarının bulunduğu şehrin içme suyu alanlarını satmak istiyordu.

On yıllardır ülkeyi neoliberal politikalarla yöneten yöneticilerden illallah etmiş ve de beli büküle büküle kambura dönmüştü halk. Ancak 1999'da patlak veren ve üç aydan fazla süren isyan, müthiş bir **tsunami** gibi, ülkenin yönetici sınıfını aldı götürdü, kenara köşeye çaldı. Cochabamba isyanı kısa sürede tüm ülkeye yayıldı ve yaşadığımız yüzyılın en poetik başkaldırılarından biri, 2003'te patlak veren doğal gaz isyanı sırasında **El Alto**'da gerçekleşti.

Dağın başına maden için kurulmuş yoksul **El Alto**'dan on yıllardır, hatta yüz yıllardır **La Paz**'a bakan halk ayaklanmış, bir sel gibi, dağın doruğundan gelen bir çığ gibi, kayan toprak, yağan felaket gibi, La Paz'a akmış ve şehrin tüm yollarını felce uğratmıştı. İsyan uzun sürdü ve büyük kayıplar yaşandı. İsyanı yatıştıran ise, Evo Morales'in 2006'daki seçimlerde aday olacağını açıklaması oldu. Yüzlerce yıl sabretmiş olan Bolivya halkı üç yıl daha sabretti ve 2006'da gerçekleşen seçimlerde Evo Morales'i %54 ile başkan seçti. En yakın rakibinin oy oranı yüzde 28'di. Zulüm bitmişti!

Güney Bolivya'da küçük ve yoksul bir kasabada, yerli halktan biri olarak dünyaya gelen ve 47 yaşında ülkeyi yöneten koltuğa oturan Morales'in gelişi ile birlikte Bolivya'da halkçı bir döneme girildi. Morales hemen dönemin en güçlü Latin Amerikalı lideri olan **Hugo Chavez** ile ahbaplık kurdu. Birlikte **ALBA**'yı (Latin Amerika için Bolivarcı İttifak) kurdular. Dönemin diğer solcu ya da sosyal demokrat, halkçı liderleri ile arasını sıkı tuttu. **Küba** ile ilişkileri güçlendirdi. O zamanlar hala neoliberal politikalara pek de boyun eğmeyen ve henüz öldürülmemiş olan **Kaddafi** ile görüştü.Anti-Amerikancı **İran** ile sıcak ilişkiler kurdu.

Sosya hayatta, adına "**vivir bien**" (iyi yaşamak) dedikleri bir dizi reformu hayata geçirmenin peşine düştü. Okullarda nüfusun yüzde 88'inin konuştuğu yerli dillerin İspanyolca yanında öğretilmesine izin veren düzenlemelere imza attı. Morales başkan olduğunda, dil problemi yüzünden ülkenin güneyinde okuma/yazma oranı yüzde 16 civarındaydı zira. Sadece 3 yıl sonra, 2009'da **UNESCO** Bolivya'yı okuma/yazma oranı düşük ülkeler listesinden çıkardı. Morales ayrıca, ülkedeki ırkçılığı azaltmak adına, sosyal hizmetler alanında çalışan memurlar için,

→

ülkenin üç ana yerli dilinden en az birini konuşabilme zorunluluğu getirdi. 2009'da **Irkçılık Karşıtı Yasa** yürürlüğe girdi ve yerli halkları aşağılar nitelikte söylemler, suç kapsamına alındı. Bu reformları, cinsel reformlar takip etti. 2010'da **Anti-Patriarka Kurumu** kuruldu ve kadın hakları alanında hizmet vermeye başladı. Aynı yıl, **28 Haziran Cinsel Azınlık Hakları Günü** ilan edildi ve ileride eşcinsellere yönelik yasal düzenlemelerin yolu açılmış olundu.

Hıristiyan **Katolik** inancının okullarda resmi din olarak öğretilmesinin önüne geçen uygulamaları yürürlüğe soktu, yerli halklara kadim dinlerinin de anlatılması gerekt**iğini savundu. Koka Üreticileri Birliği** ile çalışarak, kokanın kokaine dönüşmesinin ve kültürel mirasının yok edilmesinin önüne geçmeye çalıştı. Sloganları "**Si coca, no cocaine**" (kokaya evet, kokaine hayır) idi.

2006'da iktidara geldikten sonra ekonomik anlamda yaptığı ilk uygulama ise, ülkenin doğal gaz rezervlerini kamulaştırmak oldu. Bu konuya ilişkin açıklama, **1 Mayıs**'ta **İşçi Bayramında** yapıldı. Ardından 2007'de ülkede bulunan bazı maden alanlarının kamulaştırıldığını ilan etti. Bunların başında **İsveçli** şirket **Glencore International**'a ait bir maden alanı yer alıyordu. Aynı dönemde Morales su, elektrik ve doğal gaz hizmetlerini de kamulaştırmak istediğini duyurdu. **Vinto Metalurji İstasyonu** kamulaştırılan ilk istasyon oldu. Ancak bu planların bir kısmı, çeşitli nedenlerle yerine getirilemedi. Maden sendikaları, ülkedeki tüm madenlerin kamulaştırılması talebinde bulunduysa da, Morales'in gücü bile bunu yapmaya yetmemişti.

Morales ayrıca petrol yataklarının da büyük bölümünü kamulaştırdı. Bu karar, ülkede faaliyet gösteren petrol şirketleri ile iplerin gerilmesine neden oldu. Petrol şirketleri, haklarını uluslararası mahkemelerde arayacaklarını söyledilerse de, o mahkemelerden yaptırım niteliği taşıyan kararlar çıkmadı.

Morales'in Bolivya'yı yönettiği dönemde Bolivya parası değer kazandı ve ülkenin yoksul halkında belli bir ekonomik iyileşme gözlemlendi. Ülkedeki açlık sınırının altındaki nüfus oranı yüzde 35'ten yüzde 27'ye geriledi. Bolivya hala büyük ölçüde Latin Amerika'nın en yoksul ülkesi idi, lakin halkı artık eskisi kadar fakir değildi.

Bunun yanında yerli halk ana dilini konuşabiliyor, kendi dinini yaşayabiliyor, memur olabiliyor, devlet mercilerinde görev alabiliyor ve yerli giysilerini devlet dairelerinde bile giyebiliyordu. Doğal zenginlikler bir bir kamulaştırılırken, bir yandan da Bolivya'nın yerli halkı görünür kılınıyordu. Bolivya halkı artık "**biz de varız**" diyebiliyordu. Adı **demokrasi** olan bir düzende, ülkenin yüzde 5'ini oluşturan ve çok uluslu şirketlerle göbek bağı bulunan bir azınlığın isteklerine, hoyratlığına, talanına boyun eğmek zorunda değildi artık. Bu, dünyanın çilesini çekmiş bir halk için gerçek bir devrimdi işte! Bolivya devrim yapmıyor, devrimin kendisi oluyordu!

Tüm bu değişim dalgası yaşanırken, elbette ülkenin bir kısmı bu reformlardan açıkça rahatsızdı. Kapital sahipleri, şirket sahipleri, maden işletmecileri, özel şirketler ve ülkede faaliyet gösteren çok uluslu şirketler, Morales'i Venezuella'nın Chavez'i gibi, diktatörlükle ve "**adaletsizlik**"le suçluyordu. Zira kar payları düşüyor, ya da fazladan ellerinde bulundurdukları araziler kamulaştırılıyordu. Bu huzursuzluk, zaman içinde kendine belli bir taraftar topladı. Ve bu sene yapılacak olan seçimlerde Morales'in yeniden başkan seçilebilmesinin yollarını arayan yasa tasarıları konuşulmaya başladığında, kendini bir "halk isyanı" edasıyla dışa vurdu. Evo Morales, bir halk isyanıyla gelmişti ve bir halk isyanıyla mı gidecekti?

Neticede patlak veren "halk isyanı", büyük ölçüde yerli halkın bastırılması, Evo Morales'in **Meksika**'ya kaçmasıyla ve de aday olmayacağını açıklamasıyla son buldu. Ben Morales'in hatasını, yeniden aday olmaktaki ısrarı olarak görüyorum. Morales'in başlattığı halk hareketinde ondan bayrağı devralabilecek onlarca genç beyin varken, ve üstelik şahsına dair kıskacın daraldığını bile bile, bu ısrar niyeydi? Şimdi koltuğunu kaybetmemek uğruna Bolivya devrimini kurban etti Morales. Elbette şuan için bir kayıp yok ortada, ama kurt puslu havayı sever, bilirsiniz.

Organik Kız Kurusu

Ablan Star Bebeğim

Alnımın tam ortasında yıllarımın yükünü sergileyen bir çizgi var, her fotoğrafımın davetsiz misafiri. Kız arkadaşlarımla konuşuyorum, kimi burnundaki kemerden şikâyetçi, kimi gözaltı torbalarından. Cildim keşke daha pürüzsüz olsa, gözlerimi biraz daha büyütsem, burnumun yanındaki çizgiler olmasa, dişlerim daha beyaz olsa, dudaklarım Angelina Jolie'yi andırsa, arka bölgemi de Jennifer Lopez'e benzetsem ne iyi olurdu diye düşünenlerdenseniz, yalnız değilsiniz.

Bizler kendimizi böyle eleştirirken imdadımıza Snapchat, Instagram, Facetune ve Faceapp gibi uygulamaların filtreleri yetişmekte. Eskiden sadece ünlüler photoshop uygulamaları ile kendilerini dijital ortamda güzelleştirirken, günümüzde bu uygulamalar sağ olsun, akıllı telefonu olan herkes bir star olabiliyor. Yüzüm fazla sarkmış, alnım çok geniş çıkmış, üç gündür yediğim mantı göbek yapmış diye artık dert etmeyin, ufak bir filtreyle Hollywood yıldızlarına taş çıkartabilirsiniz. Tabii tüm bunlar iyi hoş da, bu yeni imaj gerçekten biz miyiz? Son dönemde estetik cerrahların ve psikiyatristlerin yaptığı araştırmalar bu filtreler yaygınlaştıkça "snapchat dismorfisi" olarak adlandırılan psikolojik bozukluk yaşayanların sayısının da arttığını göstermekte.

Eskiden estetik cerrahlara Jennifer Aniston'un veya Brad Pitt'in fotoğrafını götürenler artık kendi filtrelenmiş selfilerini getirip cerrahi müdahale talep etmekteymiş. Psikiyatristler de bireylerdeki özgüven ve özsaygının negatif olarak etkilendiğini gözlemlemekteymiş. Yani popoyu kurtarırken, kendimize saygımız elden gidiyor.

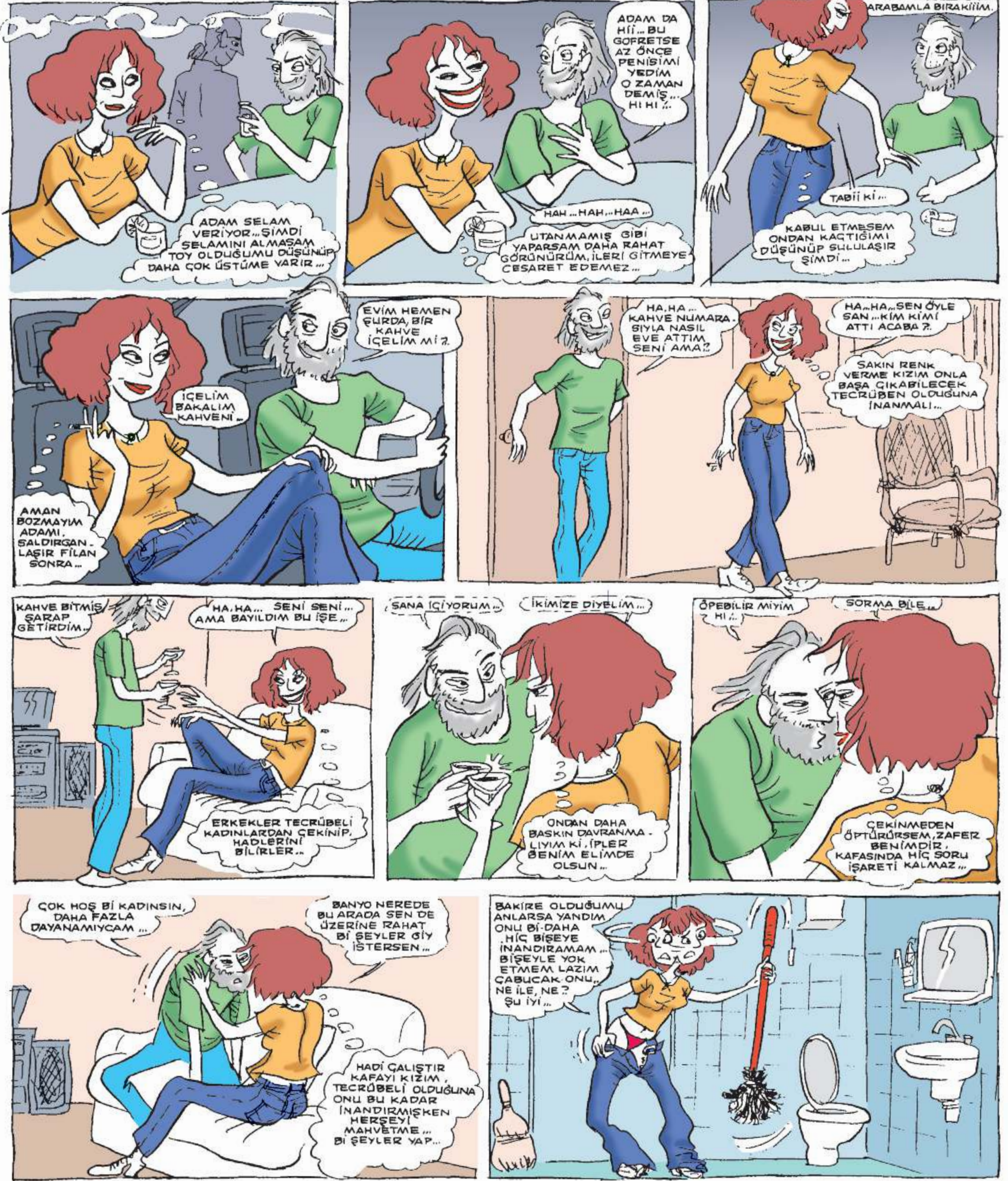
2017 yılında Cognitive Research: Principles and Implications dergisinde yayınlanan Sophie J. Nightingale, Kimberley A. Wade ve Derrick G. Watson tarafından yürütülen bir araştırma çoğu kişinin filtreli ya da oynanmış fotoğrafları fark etmediklerini ortaya koymakta. Bu da çoğu bireyin kendini olmadığı bir şekilde sosyal medyada gösterirken, hem başkalarının hem de kendisinin gerçeklerden uzaklaştığını, üzerlerindeki beklentiler karşısında da güven kaybı yaşadıklarını açıkça göstermekte.

Yine 2017 yılında Amerikan Yüz Plastik Cerrahi Akademisi üyelerine yaptığı bir anket çalışmasında cerrahların yarısından fazlasının kendilerine gelen hastalarının motivasyonunun selfielerde daha iyi görünmek olduğunu ifade etmiş. Tam bir yıl önce aynı ankette bu oran %13 civarındaymış.

Selfie veya snapchat dismorfisi kadınları daha çok etkilemekte. Naomi Wolf'un 1990 yılında yayınlanan "Güzellik Efsanesi" kitabında modern kadının toplumun kusursuz güzellik anlayışını yerine getirmeye çalışırken kendinden nefret etmesini sağlayan sonsuz bir umutsuzluk döngüsüne kapıldığını açık bir şekilde göstermekte.

Wolf'a göre güzellik anlayışı eril hakimiyeti sağlamak için yaratılmış bir inanç sistemi. Kadınlar da bu

GENÇ MERVE'NİN SANCILARI

komplonun kurbanları olarak kendilerini sürekli erişemeyecekleri standartlar için yetersiz hissetmekte. Wolf "kültürel komplo" ifadesini kullanırken tüketici kültürünün de bu gizli anlaşmanın bir parçası olduğunu söylemekte. Yaşlılık karşıtı pahalı kremler, ihtiyacımız olmayan kıyafetler – bunlar hep tüketici endüstrisinin dayatmaları. Kadın dergileri özellikle problemli çünkü bir taraftan kadını özgürleştirmekte gibi görünseler de sürekli kadınların kendilerine güvenlerini sorgulatmaktalar – diyet, cilt bakımı, beden tipine göre doğru kıyafet, partnerleriyle ilişkiler gibi konuları sürekli hatırlatarak aslında güvensizlik yaratmaktalar. Son dönem furyası olan sosyal medya filtreleri de bu güvensizliği daha da arttırmakta. Bir taraftan "Ablan Star Oldu Bebeğim" fotoğrafları paylaşırken, diğer taraftan o fotoğrafların gerçek olmadığını bildiğimiz için kendimizden uzaklaşmaktayız. Bence en güzel cevap ünlü düşünür Yıldız Tilbe'nin "güzelliğinize neye borçlusunuz" sorusuna verdiği "Hiçbir şeye borçlu değilim, yaradan peşin verdi" duruşu. Yaşlanmanın veya kırışmanın çirkin olduğuna kim inandırdı bizi? Kim bundan çıkar sağlıyor, bir düşünün…

Eda Pera Küçük

edaperakucuk@gmail.com

ANLIYORUM O BİR ANNE! AMA O ANNENİN DE ANLAMASI LAZIM Kİ OĞLU BİR .... (Lütfen bu boşluğu siz doldurunuz)

Sahip olduğun tek bir hayat var elinde. Her andan bir tane. Sen bu yaşamın tadını çıkarmak yerine yaşamın canını çıkarıyorsun! Büyük aptallık doğrusu. Hatta düşmanlık.

Başlangıç. Büyük bir potansiyel ve olağanüstü bir giriş.Tanrı'nın bize bahşetmiş olduğu mükemmel bütünlüğümüz. Evet başlıyoruz. Ne şekilde kendi hayatımızı yok ederiz, kendimize nasıl düşmanlık ederiz, işte bu konudaki profesyonelce hatalarımız. Bunlar öyle hatalar ki... Başka bir insanın yaşamını sonlandıracak kadar gözümüz kararıyor ve geri dönüşü olmayan bir eylem hayata geçiyor. Bir başkasını ÖLDÜREBİLİYORUZ!

- Çağatay Aksu, daha önce işten çıkardığı Şule Çet'i işe alacağını söyleyerek iş yerine davet etti.
- Şule Çet Çağatay Aksu'nun kendisini davet ettiği Ankara'daki plazanın 20'inci katından düşerek hayatını kaybetti.
- Ankara Cumhuriyet Savcılığı soruşturma başlattı.
- Şule Çet'in olay sırasında plazada olan patronu Çağatay Aksu ve arkadaşı Berk Akand gözaltına alındı. Aksu ifadesinde "Tutmaya çalıştım ama intihar etti" dedi. Berk Akand ise başka bir odada olduğu için olaylardan haberi olmadığını söyledi. Her ikisi de adli kontrol şartıyla serbest bırakıldı. Aynı gece, Şule Çet'in ev arkadaşını arayarak, "Beni ara ve acil gelmem gerektiğini söyle" dediği, 02.00'de ise "Buradan çıkamıyorum, adam bana takmış. Bırakmıyor" diye mesaj attığı öğrenildi.
- Şule Çet Ailesi'nin avukatı Umur Yıldırım olayın intihar değil cinayet olduğunu gösteren bilgiler olduğunu açıkladı.
-Çağatay Aksu'nun yanında çalışan ve Şule Çet'ten önce işten ayrılmış olan başka bir kadının da işyerinde tacize uğradığını açıkladığı ortaya çıktı.
- Şule Çet'in ölümünden önce tecavüze uğradığını gösteren otopsi raporu açıklandı. Şule Çet'in kanında "uyumayı tetikleyen uyarıcı madde", vücudunda boğuşma izleri, dokuz parmağının tırnak altında Çağatay Aksu'ya ait doku kalıntısı ve DNA bulguları tespit edildi.
- Çağatay Aksu ve Berk Akand, cebir, tehdit veya hile kullanarak kişiyi hürriyetinden yoksun bırakma ve cinsel saldırı suçlarından tutuklandı.
- Türkiye'nin birçok ilinde kadınlar Şule Çet için eylem yaptı.
- Soruşturmayı yürüten Ankara Cumhuriyet Savcısı Alev Ersan Albuz Şule Çet'in cesedinden toplanan delilleri İstanbul Adli Tıp Kurumu'na göndermemesi üzerine, görevden alındı. Soruşturma dosyası Ankara Cumhuriyet Savcısı Hüseyin Koca'ya verildi.
- Adli Tıp Raporu Şule Çet'in tırnaklarında Berk Akand'a ait DNA bulgusu da olduğunu kanıtladı. Çağatay Aksu ve Berk Akand'ın tekrar ifadeleri alındı.
- Berk Akand'ın olay gecesi bir kadına "Her şey çok kötü oldu. Lütfen bana geri dön, beni ara" diye bir mesaj attığı ortaya çıktı.
-Y eni delil hakkında konuşan Avukat Umur Yıldırım şunları söyledi: "Özellikle 02.39 diyorum; çünkü Şule'nin 03.50'de plazanın katından atıldığı tespit edildi. Yani bir saatten fazla bir süre şüpheliler Şule'yi öldürdükten sonra cesedi ne yapacaklarını tartıştılar. Çünkü bu mesaj atıldığında Şule ölmüştü."
- Çağatay Aksu ve Berk Akand'ın olay gecesi bir havayolu şirketini 10 kez aradığı, yurtdışına çıkmaya çalıştığı öğrenildi.
- İstanbul Adli Tıp Kurumu raporu ise "düşme esnasında şuurunun yerinde olup olmadığı ve öldürüldükten sonra atılıp atılmadığı hususunun tıbben bilinemediği, olayın adli tahkikatla aydınlatılmasının uygun olacağı" belirtildi.
- Çağatay Aksu ve Berk Akand hakkında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı "kasten öldürme, cinsel saldırı ve hürriyeti tahdit" suçlarından müebbet ve 39 yıla kadar hapis cezası istedi. İddianamede Şule Çet'e cinsel saldırıda bulunulduktan sonra darp edildiği ve camdan atıldığı belirtildi.
- Şule Çet'e ait bazı delillerin adli tıpta kaybolduğu ortaya çıktı.
- Olay yerinde keşif yapılmasına karar verildi. Keşif tutuklu sanıklar olmadan yapıldı.
- Bilimsel mütaalada, Çağatay Aksu'nun olayın meydana geliş şekliyle ilgili anlatımları ile olay yerinde elde edilen tespitlerin birbiriyle çeliştiğine dikkat çekildi.
- Bilirkişi heyetinin hazırladığı raporda, "Maktulün intihar edebileceği konusunda dosyada bir bilgi veya gözlemin olmadığı" belirtildi.
- Raporda ayrıca, Şule Çet'in elindeki bir tutam saç için de 'intihar kanıtı olarak kabul edilemeyeceği' tespitinde bulunuldu. Avukat Umur Yıldırım, sanıkların "Şule Çet intihar etti" iddiasının çöktüğünü söyledi.
- Davada konuşan Bilirkişi Heyeti, "Tüm incelemeler sonucunda Şule'nin kendisini ittirerek attığını düşünerek düşüşün bir ivme ile değil serbest bir şekilde olduğu şüphesiz çok açık" dedi.

Çağatay, Berk ve gibileri... Şule ile beraber aslında kendi hayatlarını öldürdüler. Öldürüyorlar. Ve ne yazık ki birçok yerde önce kendi hayatının katili niceleri aramızda sinsice yaşıyor.

(Not: İddia ediyorum.)

Şimdi siz değerli okurlarımı aşağıdaki basın açıklamasını okumaya davet ediyorum:

BASIN AÇIKLAMASI

Tarafımız ile birlikte T.C. Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı'nın da müdahil olduğu, Türk toplumunu derinden etkileyen, maktül Şule Çet'in tecavüz edilerek öldürüldüğü dosya ile ilgili olarak;

Sanıklarından Çağatay Aksu'nun annesi Gülümser Aksu tarafından TBMM de grubu bulunan belli siyasi partilere profesyonelce hazırlatılmış 141 sayfalık **şahsımızı, mesleğimizi, davayı yakından takip eden sivil toplum örgütlerini ve yöneticilerini, basın mensuplarını, baroları, milletvekillerini** itham eden iftiralarla dolu bir kitap online olarak gönderilmiştir.

Daha önceki celselerde oğlu Çağatay Aksu'nun serbest kalmasi karşılığında savcı zannettiği kişilere para verdiğini ve bu suretle dolandırılığını itiraf eden, bu ifadeleri duruşma zabıtlarıyla sabit Gülümser Aksu ve avanelerinin çabalarına karşın maktul Şule Çet'in yaşam hakkının, vücut bütünlüğünün ihlal edildiği bu davanın siyasi zemine çekilmeye çalışılarak yandaş arayışına girişilmesine müsaade etmeyeceğiz. Maktul Şule Çet'in hakkına, hukukuna tecavüz eden ve onu katledenlerin seviyesine asla inmeyeceğiz.

Siyasetle hiç bir ilgisi olmayan kadın cinayeti dosyasını, siyasi bir zemine çekerek menfaat elde etmeye çalışanlara izin vermeyeceğiz. Hukuka, ahlaka ve mesleğimizin onur ve kurallarına sadakatten ayrılmayacak ve bu pespayeliğe en güzel cevabı adalete olan inancımızla güçlünün haklı değil, haklının güçlü olduğu bir kararla vereceğiz.

Maktul Şule Çet'in Ailesinin Avukatları

Av. Umur YILDIRIM
Av. Umur Yıldırım

Av. Ferhat GEBEŞ
Av. Ferhat Gebeş

Av. Onur TATAR
Av. Onur Tatar

YIL SONU BALOSU

BETÜL YILMAZ

01.01.19

14.01.19

23.01.19

TAHRAN YAKINLARINDA ASKERİ KARGO UÇAĞI PİSTTEN ÇIKARAK BİR EVE ÇARPTI 15 KİŞİ YAŞAMINI YİTİRDİ.

05.02.2019

ŞAHİKA ERCÜMEN III. ULUSAL ANTARTİKA BİLİM SEFERİ KAPSAMINDA "BEYAZ KITA" DA İLK DALIŞINI YAPARAK TARİHE GEÇTİ.

05.02.2019

PAPA I. FRANCISCUS, BİRLEŞİK ARAP EMİRLİKLERİNİN BAŞKENTİ ABU DABİ DAKİ ZAYED SPORTS CİTY STADINDA DÜZENLENEN AYİNİ YÖNETTİ.

06.02.2019

İSTANBUL KARTAL İLÇESİ ORHANTEPE MAHALLESİNDE BULUNAN 8 KATLI YEŞİLYURT APARTMANININ ÇÖKMESİ NEDENİYLE ÖLÜMLER MEYDANA GELDİ.

20.02.2019

TÜSİAD 49. GENEL KURULU TOPLANTISINDA TEK ADAY OLAN Simone KASLOWSKI TÜSİAD BAŞKANI SEÇİLDİ.

27.02.2019

MISIRIN BAŞKENTİ KAHİREDE RAMSES TREN İSTASYONUNDA KAZA →

25 KİŞİ HAYATINI KAYBETTİ

ULAŞTIRMA BAKANI "HISHAM ARAFAT" İSTİFA ETTİ.

13.02.19 TANZİM SATIŞ MAĞAZALARI AÇILMAYA BAŞLANDI.

"PATATES FİYATI AYLIK % 6,7 YILLIK 135,1 ARTTI"

10.03.19

ETİYOPYA HAVAYOLLARINA AİT YOLCU UÇAĞI, İÇİNDEKİ 157 KİŞİ İLE BAŞKENT ADDİS ABABA'DAN KALKTIKTAN KISA BİR SÜRE SONRA DÜŞTÜ. KAZADA KURTU-

19.03.19

KAZAKİSTAN'I 28 YIL YÖNETEN DEVLET BAŞKANI, NURSULTAN NAZARBAYEV İSTİFA ETTİ.

31.03.2019

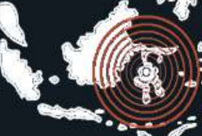
TÜRKİYE'DE YEREL SEÇİMLER YAPILDI.

CEZAYİRDE KADINLAR EŞİTLİK İÇİN SOKAKTA!!!

22.03.19

12.04.19

MERKEZİ ENDONEZYANIN SULEWASİ ADASINDA 6.8 BÜYÜKLÜĞÜNDE DEPREM OLDU.

14.
09.
19
(IKSV) KAPSAMINDA DÜZENLENEN VE KÜRATÖRLÜĞÜNÜ NICOLAS BOURRIAUD'UN ÜSTLENDİĞİ
7.kıta
İSİMLİ 16. İST BİANELİ GERÇEKLEŞTİ

ACİL
26.
09.
19
ANKARA BİLKENT ŞEHİR HASTAHANESİNDE 400
ZEHİRLENDİ!

İPEK ÖZSÜSLÜ

HAYAT BAZAN TATLIDIR

FATMA'NIN ÖYKÜSÜ

yasarseyman@gmail.com

" Avrupalıların dedeleri onlar için çok çalışmışlar. Bizim dedelerimiz bizim için o kadar çalışmamış. Bu beni çok teşvik ediyor. Daha çok ne yapabileceğimi düşünüyorum, "diyor.

Fatma Cesur, Ankara Sanayi Odası üyesi az sayıdaki sanayici kadından biri. İkimizin yüzü, çağdaş dünyaya dönük olsa da bazen Asyalı kadınlara savuruluyoruz. Çünkü biz Avrupa ile Asya'yı birbirine bağlayan köprü ülkenin kadınlarıyız. Fatma bir kitap dostu olduğundan onunla dostluğumuz Benazir kitabım sonrası daha da güçlendi.

Yazdan kalma bir akşam; Pakistan Büyükelçisi'nin çağrısına birlikte katıldık. O buluşmada Pakistanlı yayıncı Farrukh Sohail Goindi ve eşi Lübnanlı Rima Abdullah ile tanıştık.

Fatma, o akşam bizim sesimiz, dilimiz, iletişim köprümüz oldu.

Bir Ekim günü iki kadın Benazir Bhutto için yola çıktık.

Güzel bir Sonbahar günü Yalova'da yaşayan yayıncıya gidiyoruz.

Yolculuğun büyükçe bölümü iç sesimizle sürüyor.

Sessizliği arada bir bizi heyecanla bekleyen yayıncının telefonları bozuyor.

Fatma'ya yayıncıyla tanışmamızı anlatıyorum:

Yayıncıya; Türkiyeli dostları, "solcu bir Kadın Benazir'i yazdı," diyor.

Bu tanım üzerine o da çok heyecanlanıyor.

Pakistanlı bir aydına Benazir kitabını anlatmanın heyecanı bana geçiyor.

Yolculuk boyunca o yolların her kilometresine hangi heyecanımı, duygumu, düşüncemi döktüm ben bilirim. Dönüşte bambaşka biri olarak döneceğim için döktüklerimi toplar mı yoksa onlardan yeniden doğar mıyım bilmiyorum.

Sorular sorular, bitmez tükenmez sorular.

Sağıma baktım dingin, bakımlı, güzel bir kadınla yollar akıyor. Dostum Fatma acaba geçtiğimiz yollara hangi duyguları bırakıyor. Dönüşte alacak mı yoksa bambaşka duygularla mı dönecek yanıtı onda saklı...

Bu Fatma, ülkemizi dönüştürmek isteyen güçlere karşı, çağdaş giyimiyle her giysisine ait renk renk şapkaları, elinde son model çantaları ile başkent sokaklarını fırtınalıyor. Onun eylemi sözel değil iz bırakan görsel bir eylem. Umutsuz sokakta koşturan insanlar; onu, moda dergilerinin kapağında fırlamış gibi görür görmez, sanki gelecek ışığını görüyorlar. Bir an yüzlerine soğuk su serpilmiş misali kendine geliyor. Bazıları da şaşkınlıkları geçince; yolunu kesip; "ne güzel sizi böyle görmek, Cumhuriyet'in simgesi gibisiniz, "diyor. Ya da dönüp bu endamı güzel kadına baka kalıyorlar. O bir dolu insanın yapamadığını sadece simge şapkasıyla, çağdaş yürüyüşü ile yapıyor.

Güne başladığı evin duvarlarını ülke ressamlarının muhteşem tabloları süslüyor. Resim sergilerinin bilinen yüzü ve sanat tutkunu kadının kişisel yaşamındaki bazı eşyalar, tablolar, heykeller büyülü bir yaşamın yansımasıdır.

Bu içsel düşünceler içinde Sakarya nehrini geçiyoruz.

Nehirler ve kadınlar…

Kadınları hep nehirlere benzetiyorum.

Sanki herhangi bir ülkede bir nehir doğarken; bir kadın da doğuyor.

Nehirlerle doğan kadınların yaşamı kimi kez nehirlerle son buluyor.

Yazar Virginia Woolf'ün Ouse nehrine ceplerine taşlar doldurarak atlayıp intihar edişini hüzünle anıyorum.

Berlin'de Spree nehri kenarında oturup kahve yudumladığımda büyük devrimci Rosa Luxemburg'u anımsıyorum. Alman ırkçı, milliyetçi subaylarının öldürüp attıkları bu nehrin seyrinde, dönemin tarihi akışı akıyor. Sonra o yalın anıtın yanında yürüyüp gidiyorum. Rosa'ya yazılan mektuplar zihnimde canlanıyor.

Benzersiz Benazir'i de İndüs nehri ile yazdım...

Hindistan'da öldürülen ilk kadın başbakan Indra Gandhi de Ganj nehrini çağrıştırıyor. Nehirler akıyor içimden; kadınlar önce engel tanımadan nehirlerle akıyor sonra da mücadeleleri ile simgeleşip birer sembol olunca karşıt düşünceliler onları öldürüyor; nehirler bu kez kan akıyor.

Tıpkı Zap, Dicle gibi ya da yoksul çaresiz, kimsesiz töre cinayetlerinden kaçan kendini Fırat'ın azgın sularına bırakan kadınlar. Sakarya nehri bana İtalya'dan yola çıkan Sakarya boylarında tecavüze uğrayıp öldürülen sanatçı Pippa Bacca 'Barış Gelin'ini çağrıştırıyor. Fatma, benim zihnimde geçen bu kadın öykülerinden habersiz; kendi düşünceleriyle yolculuğu sürdürüyor.

Ona bakınca; bir Ankara akşamında anlattığı kısa öyküsünü ve bizi dinleyen kızının ansızın, "ailenin tek okuyanı annem," dediğini anımsıyorum:

"Konya Meram'da doğdum. Ailenin dördüncü çocuğuyum. Babam Avrupa'ya çalışmak için giden bir işçi. Konya'da liseyi bitirdiğim yıl Hacettepe üniversitesi Eczacılık bölümünü kazandım ve üniversite eğitimim için Ankara'ya geldim. Geliş o geliş.

Hacettepe'de öğrenci iken partime çalışıyordum. Bir Türk Alman şirketi olan Et ve Balık Kurumu'nun yan kuruluşu olan ET Baş'ta sekreter olarak çalışmaya başladım. Altı ay sonra Almanlar tarafından keşfedildim. Almanca ve İngilizce bildiğim için beni genel koordinatör yaptılar. Düşünebiliyor musun, 22 yaşımdayım." Demişti. Gözleri ışıl ışıldı. Bu yolda 26 yıl çalıştıktan sonra eşiyle, Raşit ve Fatoş'un kısaltılması REF cerrahi yapıyorlar. Kemik için implant, kemik kesme motorları üretiyoruz. Bu alanda dünya ülkeleriyle çalışıyoruz. Bu konuda şiarım: "Kalitesiz üretimin dönüşü kötü olur." Ülkemizi bize yaraşan ürünlerle temsil ediyoruz," dediği dün gibi…

Fatma'nın öyküsünün çağrışımları; büyük projelerle bizi kandıranların pahalı köprüsünden geçerek; Yalova'ya dönüyoruz.

Köprüler ve insanlar bir başka uygarlık çağrışımı oluyor.

Benazir kitabı Pakistan ile Türkiye arasında yeni bir dostluk köprüsü kuruyor.

İki kadın üç oluyoruz...

Benazir kitabımın, iki dile çeviri müjdesiyle dönerken; bu yolculukta kadınlar arası dayanışma köprüsünün de temeli sağlamlaşıyor. Yalova dönüşü gönlümüzdeki Sonbahar, Nevbahar'a dönüyor. Aklı akla katan iki kadın, çok dilli Benazir'in yeniden doğuşunu ve dayanışmayı kutluyoruz.

15.04.19
PARİS'TE 850 YILLIK TARİHİ NOTRE DAME KATEDRALİ'NDE YANGIN ÇIKTI, YANGIN 8,5 SAAT SONRA SÖNDÜRÜLDÜ.

17.04.2019
MAZBATASINI ALAN EKREM İMAMOĞLU, İBB NİN SARAÇHANE'DEKİ BİNASINDA GÖREVİ ESKİ İSTANBUL BÜYÜK ŞEHİR BELEDİYE BAŞKANI MEVLÜT UYSAL'DAN
DEVRALDI
VE SEÇİMLER İPTAL EDİLDİ, VE...

21.04.19
SRİ LANKA'DA OTEL VE KİLİSELERDE PATLAMA MEYDANA GELDİ. KANLI SALDIRILARDA EN AZ 185 KİŞİ HAYATINI KAYBETTİ. ÜLKEDE SOKAĞA ÇIKMA YASAĞI İLAN EDİLDİ.

22.04.19
KEMAL KILIÇDAROĞLU'NA ANKARA'NIN ÇUBUK İLÇESİNDE KATILDIĞI CENAZE TÖRENİNDE YUMRUK ATAN OSMAN SARIGÜL ADLİ KONTROL ŞARTI İLE SERBEST BIRAKILDI.
ŞIRAAK

14.05.19
ABD'NİN KUDÜS'E TAŞIDIĞI BÜYÜKELÇİLİĞİNİN AÇILIŞINI PROTESTO ETMEK İÇİN GAZZE ŞERİDİ'NDE TOPLANAN FİLİSTİNLİLERE İSRAİL ASKERİNİN MÜDAHALESİ SONUCU 58 FİLİSTİNLİ ÖLDÜ.

16.06.19
ÇİN'İN GÜNEYDOĞUSUNDA BULUNAN HONG KONG'DA SUÇLULARIN ÇİNE İADE EDİLMESİ İLE İLGİLİ YASA TASARISINI PROTESTO ETTİLER.

23.06.19
WIN WIN WIN
YENİLENEN İBB SEÇİMİNİ CHP'Lİ EKREM İMAMOĞLU KAZANDI.

30.06.19
İSPANYA'DAKİ, BÜYÜK KADINLAR BOKS ŞAMPİYONASINDA 51 KİLODA BUSE NAZ ÇAKIROĞLU ŞAMPİYON OLDU.

30.06.19
RUSYA'DAN İKİ ADET HAVA SAVUNMA SİSTEMİ SATIN ALINDI.
S-400

03.07.19
ŞAİR KÜÇÜK İSKENDER ÖLDÜ.
NEHİRLERE KARIŞAN ZEHİRLİ ATIKLAR GİBİ AĞIR AĞIR AKARAK KANIMA KARIŞMAKTA YOKLUĞUN!
RIP

16.07.19
KAMERUN'DAN FİLDİŞİ SAHİLLERİ'NE GİTMEKTE OLAN TÜRK BANDIRALI BİR KARGO GEMİSİ NİJERYA AÇIKLARINDA KORSAN SALDIRISINA UĞRADI.
PAKSOY1

16.07.19
ALTI AYLIK BÜTÇE AÇIĞI
78.6 MİLYAR

16.07.19
İNTİHAR DEĞİL CİNAYET
1 YIL GEÇTİ 3 SAVCI DEĞİŞTİ

İŞSİZ SAYISI 4 MİLYON 202 BİN
İŞKUR
LINE STARTS HERE

...VE ARALIK AYI SİZDE ☺

2020 NE ACAYİP SAYI DI MI?

YENİ YILINIZ ÇOK ACAYİP GÜZEL GEÇSİN ☺

TÜPÇÜ

Ramize Erer

EKMEK

yaseminolur@yahoo.com **YASEMİN OLUR**

Elindeki ekmeğe tükürdü. Bir gören oldu mu diye sağına soluna baktı. Önce sağına soluna bakıp sonra tükürseydi, yaptığı işin gizliliğinden daha emin olabilirdi ama bazı hareketler ani bir duyguyla gelişir. Birden yapıverirsiniz sadece. Tükürdüğü anlaşılmasın diye de tozlu elleriyle pisliğini sıvadı. Eve doğru huzurla yürüyordu şimdi. Anne babası ona ne vaat etmişlerdi? Şehrin bokunda boğulmayı mı? Evden kaçacaktı, aklına koymuştu. Bu planı iki yıldır yapıyordu, yani altı yaşından beri. Dört yıl sonra evden kaçacak. Yirmi iki yaşında bıçaklı bir kavgada kalbinden aldığı ölümcül darbeyle bu şehrin bokundan kurtulacak. Cennete, valhallaya, belki de nirvanaya… buralardan daha iyi olduğu kesin olan bir yerlere gidecek. Her yer İstanbul'dan, Eyüp'ten, Eyüp'ün boklu mezarlıklarından iyidir.

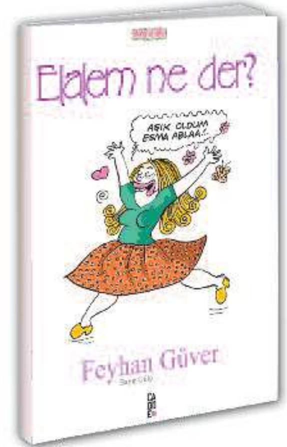
Şimdi kapıyı tıklattı. Geldiğini haber vermek için. İçeridekilerin zerre umurunda olmayan bu tıklatma olayını filmlerden görmüştü. Mutlu yuvası olan insanlar böyle yaparlardı. Yoksa evlerinin kapısı açık, yaz günleri sadece bir perde tutuyorlar kapıda, tül, içeri sinek girmesin diye. Fakat bu perde kedilere ve farelere engel olmuyor tabii. Neyse ki Batuhan kedi seviyor. Fareler de işin eğlencesi. Annesinin tiksindiği hayvanları da seviyor. Belki diye düşünüyor "babamın da elini filan yer bu fareler". Kaşınmaktan ve dayak atmaktan başka bir işe yaramayan bebeksi "baba" ellerini. Babası hiç çalışmadığından ellerinin bebeksiliği de hiç kaybolmuyor. Batuhan, babasının ellerini yanağında sıkça hissettiğinden biliyor bunu. Şimdi içeri girmiş, kapı tıklatmasına kimsenin aldırmadığını görmüş, babasının dördüncü çocuk için annesinin yamacında sululuklar yaptığına şahit olduğu bu anda elinde ekmekle hayal kuruyor. Bir de "fareler elleriyle beraber başka yerlerini de yeseler bu adamın" diye düşünüyor.

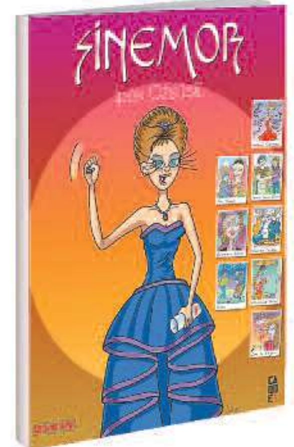
Arka odadan gelen diğer seslere dönüyor başını, kardeşlerinin çığlıkları bunlar. Çığlıklar sadece Batuhan'a mı duyuluyor? Anne babası yeni projeler üzerinde. Batuhan, elindeki ekmeği solundaki plastik ayakkabılığa bırakıyor. Arkadaki çığlıklara gidip baktığında iki küçük çocuğun çığlıklarının hafif bir yaralanma, pencereye el sıkışması suretiyle en küçük kardeşlerinin elindeki kana istinaden atıldığına şahit oluyor ve ağlayan çocuklara yapılması gereken tokat işlemlerini yaş sırasına göre gerçekleştirip odadan çıkarken aslında onları boğmak istediğini düşünüyor. Hayır hayır onları sevmediği için değil. Büyümeden ölmelerinin daha iyi olacağını düşündüğü için istiyor bunu.

Üç gün sonra Eyüp girişindeki ışıklarda mendil sattığı yorgun bir günün ardından elinde kalan tek paket mendille Piyer Loti'deki kedileri sevmek için mezarlıkta dolandığında hayalinde kalan cümleleri de başına yıkılacak. Havanın karardığını fark etmeyecek. Çünkü hava karardığında ya da akşam ezanı okunduğunda evde olmalısın diyen bir annesi yok. Sarı bir kedisi var. Meydandan bulduğu yemek artıklarını götürdüğü sarı bir kedi. Sarı kedisini beslerken havanın alacakaranlığında arkasında önce birkaç adım sesini işitecek. Mezarlık ziyaretçisidir diye düşünürken yaklaşan adımların nefesini hissedip arkasını dönemeden kocaman ama babasının elleri gibi yumuşak olmayan bir el ağzını kapatıp ona yirmi iki yaşında bir bıçaklanma sonucu ölümüne kadar aklında hep bir intihar fikri gezdirmesine sebep olacak çok kötü şeyler edecek. Adamın elinden kurtulup mezarlığın karanlığında yarı çıplak aşağıya koştuğunda bulduğu ilk ışıklı yere sığınıp kekeleyecek. Fakat o bir sokak çocuğu. Kimse onu dinlemeyecek. Üstü başı çıplak diye yüzüne tükürecekler, "piç kurusu" diyecekler, "piç kurusu bir de çükü ortada geziyor." Şaşkın şaşkın dükkânların arasından anlatmaya çalışırken kuruyemişçi Hacı Hamit çocuğun yüzüne bir de tokat aşk edecek. Tövbe estağfirullah eklediği bir küfürü de çocuğa haykırıp onu def olup gitmesi için eliyle de itekleyecek. Herkesin çok hoşuna gidecek bu çünkü yarı çıplak bir sokak çocuğu aralarından defolup gitmelidir. Batuhan, gözlerindeki dehşeti üzerine sarınıp evine gidecek. Üstündeki dehşet ve tişörtle kendini örtüp eve gittiğinde bu sefer zaten açık olan kapıyı tıklatmak aklına bile gelmeyecek. Kardeşlerini yine evin arkasındaki odaya atılmış, boklarıyla oynarken gördüğünde önce onları, sonra kendini öldürmeyi düşünecek. Çok uzun zaman düşünecek. Çok uzun zaman. Yirmi iki yaşındaki bir kavgada ölümü kayıtlara cinayet diye geçecek. Aslında bıçaklara atlayıp, hep bir ölme arzusunda olduğunu kimse bilmeyecek.

Şimdi kardeşlerinin yanından çıktı. Ortamda her zamanki anlamsız, tekinsiz bekleyiş var. Babası oğlunun odaya girmesinden feci rahatsız. "Ekmek nerde lan?" cümlesiyle evin rutin gerginliğini sağlıyor. Batuhan, ayakkabılığa bıraktığı tükürüklü ekmeği işaret edip televizyonu açıyor. Henüz çizgi filmlerden medet umduğu bir anın içinde. Babası ise çiftleşme dansı bozulduğu için pek kızgın. Kadın, Batuhan'ı bahane edip arka odaya kaçıyor.

En güzel yılbışa hediyeleri

bengisu akyürek

Ayşegül Damla Arslan

Ayşegül vs. Damla

BEKLEDİM DE GELMEDİ

Gelecek güzel günleri bekliyorum, elimde sopayla.

Evet, sopayla. Çünkü gelmek bilmiyorlar bir türlü. Uçak biletleri pahalılaştı ondan mıdır, iklimler bozuldu ondan mıdır, yoksa metrobüsler çok çok sıkışık ondan mıdır, çözemedim. Beklemekten kök saldık, köklerimiz yeni yeni ağaçlara evrildi, ağaçlar çiçek açtı, arılar o çiçeklerin polenlerinden ballar yaptı, bidi bidi bidi, böyle uzar gider ama güzel günler yine gelmedi. Nerede neyi eksik yapıyoruz, yanlış yapıyoruz, neye fazla değer veriyoruz, x'e değer versek y mi alınıyor ya da z mi küsüyor anlamlandıramıyoruz. Yine gelen giden yok. Hani "her şey çok güzel olacaktı?". Oluyor ama istediğimiz gibi olmuyor. Alaaddin'in cinini gündelikçi diye de almadık, getir götürümüzü de yapmıyor, ondan da medet ummuyoruz. Kendi halimizde, babaanne gibi eller havada, kimi zaman o eller bir işte, bekliyoruz. Gelmiyor. Godot'u bekler gibi bekliyoruz.

Gelmiyor. Ama, geleceği varsa göreceği de var. Çünkü elimde sopa var, deli deliyi görünce değneğini saklar misali bekliyorum.

KEDİ VE YUMAK İKİLEMİ

Güzel günleri heyecan ve biraz da öfke ile beklerken, aşırı sinir bozucu bir ayı geride bıraktık. Yakın çevremin ruhsal durumu, bir kedinin bir yumağı bütün evin içinde dolaştırıp, her yeri ip yapması gibi karman çormandı. Ve beni de etkiledi bu yumak karışıklığı. Tam iyi oluyorum diyorum, hooooooooooop negatif. Tam "tamam Damlacım, sakin ol" diyorum hooooooooop negatif. Cenderenin içindeydik, tencerenin içinde olmayı yeğlerdim. Ayda yılda bir olan bir durumu bu kadar abartmamın bir sakıncası yoktur, umarım. O kedinin dağıttığı ipleri sarıp tekrardan yumak yaptım elbette. Ama yine dağıldı. Yine her yer ip, her yer direniş. Kedidir dağıtır, kedidir nankörlük yapar, kedidir tırmalar, ama kedi işte, seviyoruz. Sevdiğimiz nesneyi, canlıyı her haliyle kabul ediyoruz. Çünkü seviyoruz. Çok seviyoruz.

Kız ben niye bu kadar çok kedi metaforu yaptım ki? Tövbe…

ALDIĞIM KARARLAR NEREDE?

Nereye koyduysan oradadır.

2020'ye girmeden önce, her sene olduğu gibi yine "sil baştan" kararlar alıyorum. Eminim siz de alıyorsunuzdur. Bu bir gelenek çünkü, asla değişmez. Yeni yılın ilk günü, sihirli değnek değmiş gibi hayatınızın değişeceğini düşünürsünüz. Bunu düşünmek de hayata dahil. Ve tabi hepsi fos. Ama karar almak güzel.

Neymiş bakalım o alıp da asla uygulamayacağım kararlar :

-Önyargılarımı törpüleyeceğim (önyargısız hayat, çok bayat ayrıca törpü iç gıdıklayıcı bir şey ıyyy)

-Daha sakin olacağım (ben sakinim, beni ısırmayın yeter)

-Gereksiz hiçbir şey almayacağım (tamam, eskiden çok oje sürmezdim, fiyat arttıkça renk skalası da güzelleşmiş)

-Daha çok kitap okuyacağım (Bridget Jones'u 1000. kere izlemem gerekiyor)

Beni seven böyle sevsin.

RAHMETLİ AİLENİZİ NASIL BİLİRDİNİZ?

Gülsüm Güller

Ona sahip olmak istemediniz, o size sahip oldu. Onu değiştirmek istemediniz - zaten yapamazdınız da- o sizi değiştirmek istedi... Herhalükarda bir sıfır yenik düştüğünüz, selam verip borçlu çıktığınız; bu borcun esaretinde ölene dek kıldan ince boynunuzla, içine doğarken aynı zamanda içinden çıktığınız yapı: aile! Ne sandınız? Şimdiye dek biteviye övülen aileyi biraz da kulağından tutsak ne olur? Modern türümüz var oldukça onu ne övmekten ne de yermekten vazgeçmeyeceğiz gibi görünüyor ancak anlaşılan o ki, yüzyılın bu diliminde, sıra artık 'kutsal'a parmak sallamakta. Ya da burnunu küçük bir tüyle tahrik ederek uyuyan canavarı uyandırmakta. Artık ne derseniz diyin, gelecek geleneği her yönden dürtüklüyor, görüyorsunuz.

Dürtükleme demişken, Ece Gamze Atıcı'nın geçtiğimiz ay raflarda yerini alan Aile Geleneği kitabı, hayatın güldürmeyen şakalarının en büyüğüyle baş etme yöntemi olarak karşımızda duruyor. Taze ve cesur bir dürtükleme örneği. 'İyi aile' ve 'daha iyi aile'yi tanıdıkça sanki bir terapi sürecinden geçmiş gibi rahatladığınızı hissediyorsunuz. Aileler içinde gelişen şoke edici soğukkanlılık, yalanlar, arkadan iş çevirmeler, kanbıçak, yoğun duygular ve yoğun mizah ekseninde, gerçeklikle yüzleşmeniz kolaylaşıyor. Ece Gamze, sizin yerinize omuzlarınızdaki yükü kaldırıyor. Anneler ölüyor ve geriye aslında hiçbir şey kalmıyor... Kitaba hakim olan devrik cümleler, bitimsiz, devam ediverecek gibi duran üç noktalı, soru işaretli cümleler, devasa bir kütleye dönüşüp ailelerin üzerine devriliyor. Ne diyelim şimdi? Ece'nin dürttüğü yerden bir mevta gülümsüyor. Allah rahmet eylesin, iyi bilirdik.

Hayatın en büyük gülünmeyen şakası demiştim değil mi, siz gülebilirsiniz de tabii. Şu işe bakın. Nasıl izah edeyim. Ebeveynimizden çok çocuğumuzun sesine kulak kesilmemiz, ebeveynlerimizden çok çocuklarımıza; bizden sonra var olabilecek en iyi ihtimale (garantisi yok) olan düşkünlüğümüz ve buna rağmen inatla ebeveyn olmaya-geride bırakılmaya can atıyor olmamız. Bu, hayatın biz insanoğluna bir şakası değil de nedir? Gelecek hiçbir ihtimal, bizden yani doğurandan memnun olmayacak. Şans ya da şanssızlık mı? "Bir anne, bir baba ve çocuktan oluşan toplumun en küçük birimi" diye tanımlamak kolay aileyi. Ya ötesi? Hiçbir zaman matematiğini çözemeyeceğimiz oynak bir zemin. Aile bir kabuk ve eninde sonunda o kabuktan sıyrılmakla yükümlü insan yavrusu. Var olabilmek için sıyrılıp çıkmak zorunda olduğu kurgusal barınak. Ben biraz da bu duygularla okudum Ece Gamze Atıcı'nın Sevdiğini Öldürmek Bizde Aile Geleneği kitabını. Mizah kokan cinayet kurgusu, aile içi ilişkilerdeki alışılmadık türden soğukkanlılık, doğan ve doğuranın eş zamanlı süregelen iç hesaplaşmalarından da anlayacağımız üzere, ağzımızdan çıkan ile ötekinin kulağına giren arasındaki uçurum eserin sonuna kadar peşimizi bırakmıyor. Ece Gamze, okuyucuya beklediği şeyi vermiyor; yakın olanın uzaklığıyla bir kez daha yüzleşmiş oluyoruz böylece.

Geçtiğimiz ay, bir baba hayatına kendi iradesiyle son verirken yanında iki küçük çocuğu ve eşini de götürdü. Aile biraz da böyle bir şey işte. Sevdiği için öldürmek. Geçtiğimiz ay Ece Gamze Atıcı'nın Sevdiğini Öldürmek Bizde Aile Geleneği kitabı yayımlandı ve Antalya'da bir adam ailesini sevdiği için öldürdü.

Sevdiğini Öldürmek Bizde Aile Geleneği — Ece Gamze Atıcı

Art Project Bayan Yanı 2015

FIN

Yiğit Karakaya #yigitartworks

30 Kasım - 15 Aralık

Bayan Yanı Cafe
Duatepe Sokak No:16
Yeldeğirmeni / Kadıköy

CV EXHBTN
30.11.2019 14:00
YİĞİT KARAKAYA
#yigitartworks
BAYAN YANI CAFE - DUATEPE SOKAK NO:16 KADIKÖY/İSTANBUL

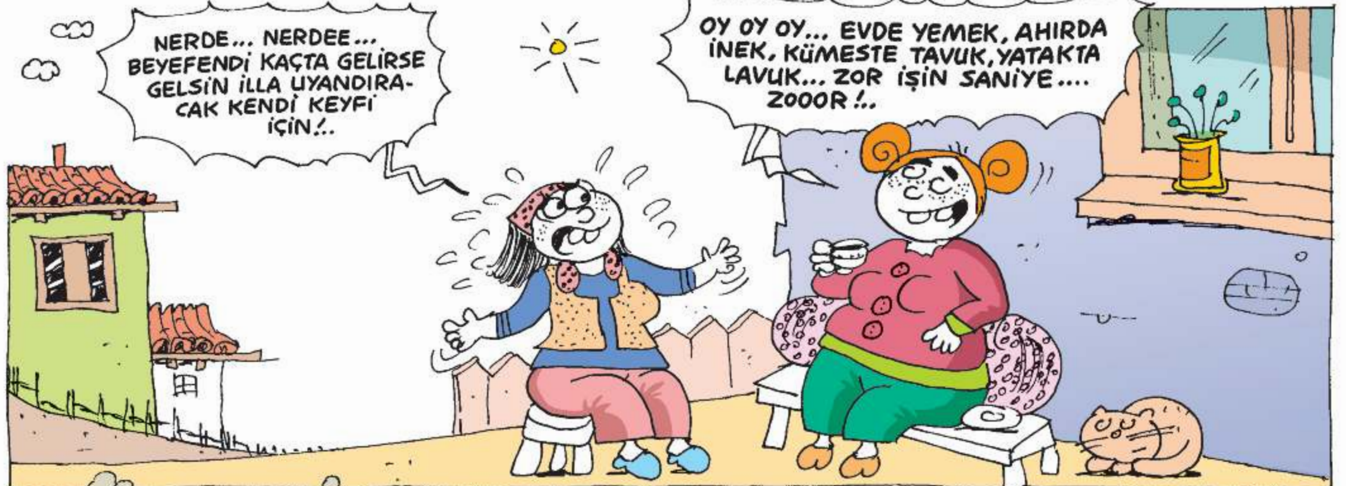
#asberger
#asbergersendromu

Yaşam Koçu Afet

BAYAN YANI

94

ARALIK 2019 / 12 - 9 TL

2019'da 422 kadın öldürüldü... Cinayetlerin %72'si evde işlendi... Faillerin %95'i eş, partner ya da akraba!...

2019

BUGÜN BİR KADIN DAHA ÖLDÜRÜLDÜ!..

Feyhan